



Asielzoekers uit veilige landen

- EINDRAPPORT -

Auteurs

Arend Odé
Annemieke Mack
Bertine Witkamp

Amsterdam, 13 oktober 2017
Publicatienr. 17041

© 2017 Regioplan, in opdracht van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ). Het gebruik van cijfers en/of teksten als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken is toegestaan mits de bron duidelijk wordt vermeld. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Regioplan. Regioplan aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoudsopgave

1 Inleiding	1
1.1 Aanleiding en doel	1
1.2 Pilotfase	1
1.3 Onderzoekspopulatie	1
1.4 Werkwijze	2
1.5 Betrouwbaarheid en representativiteit	2
1.6 Leeswijzer	2
2 Marokkaanse asielzoekers	4
2.1 Achtergrondgegevens respondenten	4
2.2 Uitgangssituatie	4
2.3 Motivatie voor migratie	4
2.4 De reis	6
2.5 Redenen voor migratie naar Nederland	7
2.6 De toekomst	8
3 Georgische asielzoekers	11
3.1 Achtergrondgegevens respondenten	11
3.2 Uitgangssituatie	11
3.3 Motivatie voor migratie	12
3.4 De reis	15
3.5 Redenen voor migratie naar Nederland	15
3.6 De toekomst	17
4 Albanese asielzoekers	20
4.1 Achtergrondgegevens respondenten	20
4.2 Uitgangssituatie	20
4.3 Motivatie voor migratie	21
4.4 De reis	23
4.5 Reden voor migratie naar Nederland	24
4.6 De toekomst	26
5 Conclusie	29
5.1 Samenvatting uitgangssituatie	29
5.2 Belangrijkste conclusies	29
Bijlage – Samenvattende tabel	32



Inleiding

1

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

De AVCZ heeft op het werkprogramma van dit jaar een onderzoek naar de beweegredenen van asielzoekers uit veilige landen van herkomst opgenomen. RegioPlan is gevraagd een veldwerkstudie uit te voeren onder asielzoekers uit veilige landen.

Asielzoekers uit veilige landen maken vrijwel geen kans op een asielvergunning. Een land wordt conform het Voorschrift Vreemdelingen 2000 als veilig aangemerkt als kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging, noch van foltering of onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, noch van bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of intern gewapend conflict (artikel 3.37f). Asielzoekers uit veilige landen van herkomst krijgen wel de kans om aan te tonen waarom het land in hun specifieke situatie eventueel niet veilig is. Het verschil met de gewone asielprocedure is echter dat zij geen rust- en voorbereidingstermijn krijgen en maar één gehoor met de IND (in plaats van het eerste en nader gehoor). Als de asielaanvraag wordt afgewezen kunnen zij hiertegen in beroep bij de rechter. Inmiddels staan er bijna 60 landen op de lijst met veilige landen.¹

De centrale vraag met betrekking tot het veldwerkgedeelte luidt:

Met welke redenen vragen personen uit veilige landen asiel aan in Nederland en welke vervolgstappen verwachten zij te ondernemen in geval van een negatieve beslissing op hun asielverzoek?

1.2 Pilotfase

Omdat we op voorhand niet goed konden inschatten in hoeverre asielzoekers bereid zouden zijn om mee te werken en in hoeverre de interviews voldoende betrouwbare antwoorden zouden opleveren, kende dit onderzoek eerst een pilot-fase waarin wij alleen Marokkaanse respondenten interviewden. Toen tijdens de uitvoering van de pilot bleek dat de werving van deze respondenten voortvarend ging en zij voorkomend waren in hun antwoorden, hebben we het onderzoek uitgebreid met asielzoekers uit andere herkomstlanden.

1.3 Onderzoekspopulatie

Aanvankelijk was het doel om, naast de Marokkaanse asielzoekers, ook asielzoekers te spreken uit Albanië, Georgië en West-Afrika. Voor deze eerste drie groepen konden we voldoende respondenten vinden. Ten aanzien van asielzoekers uit West-Afrikaanse landen bleek de bezetting in de afzonderlijke COA locaties echter te laag om respondenten te vinden voor het onderzoek.² Zodoende beslaat het voorliggende onderzoek de ervaringen van asielzoekers uit drie landen: Marokko, Albanië en Georgië. Voor elk van de drie herkomstlanden hebben we vijftien respondenten gesproken; dus 45 respondenten in totaal.

Veertien interviews met Marokkaanse asielzoekers zijn in juni afgenomen in Almere en Dronten, en één in Augustus in Drachten. De interviews met Albanese en Georgische asielzoekers zijn grotendeels afgenomen in de vrijheidsbeperkende locatie (vbl) in Ter Apel. Een kleiner deel is afgenomen in Drachten, Hardenberg en Hoogeveen. Deze interviews vonden in augustus en september plaats.

¹ De informatie in deze paragraaf is afkomstig van de website Rijksoverheid.nl en van verblijfsblog.nl.

² Wij hebben zes West-Afrikaanse asielzoekers gesproken: vier Senegalezen, één Tgolees en één Ghanees. De werving van deze respondenten was echter zo lastig dat we, in overleg met de opdrachtgever, ervoor gekozen hebben de interviews met deze groep niet verder voort te zetten.

Een gevolg van de locatiekeuzes is dat veel van de Albanese en Georgische respondenten ten tijde van het interview al een negatieve beschikking in eerste aanleg hadden ontvangen. Veel Marokkaanse respondenten hebben echter nog geen beslissing in eerste aanleg ontvangen.

Overzicht van de gevoerde gesprekken

	Almere	Dronten	Ter Apel (vbl)	Drachten	Hardenberg	Hoogeveen
Marokkanen	7	7	-	1	-	-
Georgiërs	-	-	10	1	3	1
Albanezen	-	-	12	-	1	2

1.4 Werkwijze

Wij hebben in overleg met de ACVZ een vragenlijst opgesteld. Het onderzoek bestaat uit semigestructureerde interviews, waarbij deels gesloten en deels open vragen worden gesteld. Na de pilot fase hebben we twee vragen aan de vragenlijst toegevoegd: een vraag over het gebied waar respondenten vandaan kwamen (stad of platteland), en een vraag over of respondenten bekend zijn met terugkeerprogramma's en het schrappen van de terugkeerondersteuning. Deze vragen zijn zodoende alleen bij de Albanese en Georgische groep gesteld, en niet bij de Marokkaanse groep.

In afstemming met de locatiemanagers van zes asielzoekerscentra (Dronten, Almere, Hoogeveen, Ter Apel, Drachten en Hardenberg) hebben wij vervolgens afspraken gemaakt wat betreft het afnemen van de interviews. Wij hebben een uitnodigingsbrief opgesteld om het doel en de inhoud van het interview te beschrijven. In de brief benadrukken we dat het onderzoek wordt uitgevoerd door onafhankelijke onderzoekers en dat de gegevens volledig anoniem zullen worden verwerkt. Deze brief is vertaald naar het Arabisch, Frans, Albanees en Georgisch en uitgedeeld op de centra om de bewoners uit te nodigen.

De gesprekken zijn afgenomen in de taal van de respondenten met behulp van een tolk. De gesprekken duurden ongeveer drie kwartier tot een uur. Behalve de interviewer en de tolk was er niemand aanwezig bij het gesprek. Voor aanvang van het gesprek hebben wij nogmaals benadrukt dat het gesprek anoniem is, en dat wij geen namen noteren. Wij hebben de gesprekken ook niet opgenomen. Als blijk van dank hebben wij de respondenten een vergoeding van 20 euro aangeboden.

1.5 Betrouwbaarheid en representativiteit

Wij hebben tijdens het gesprek zo gunstig mogelijke omstandigheden gecreëerd, zodat de respondenten zich open voelden om hun verhaal te delen. Meerdere keren is benadrukt dat het gesprek anoniem is, dat wij onafhankelijk zijn, en dat hun antwoorden geen invloed hebben op beslissing op hun aanvraag. Hoewel we de geloofwaardigheid niet hebben kunnen toetsen, hebben wij de indruk dat de respondenten de waarheid spraken.

Door het geringe aantal interviews (15 per herkomstgroep) en de methode van selectie (op basis van COA bezetting en vrijwillige deelname) kunnen we niet nagaan in hoeverre de resultaten representatief zijn voor de gehele populatie asielzoekers uit deze drie landen. Wel geven de antwoorden volgens ons een goede indicatie van hun beweegredenen en keuzes.

1.6 Leeswijzer

In dit conceptrapport worden achtereenvolgens bevindingen besproken van de gesprekken met de Marokkaanse, Georgische en Albanese asielzoekers. Vervolgens vatten we deze bevindingen samen in een conclusiehoofdstuk.



Marokkaanse asielzoekers

2

2 Marokkaanse asielzoekers

De vijftien gesprekken die wij gevoerd hebben met Marokkaanse asielzoekers kenmerken zich door het openhartige karakter, respondenten hebben zeer openlijk verteld over hun ervaringen. In sommige gesprekken was er sprake van wat stoeve momenten, voornamelijk wanneer er gevraagd is naar het gebruik van eigen identiteitspapieren. Maar over het algemeen waren de respondenten bereidwillig om hun verhalen met ons te delen.

2.1 Achtergrondgegevens respondenten

Alle 15 geïnterviewde Marokkaanse asielzoekers zijn man. De meerderheid van hen is vrijgezel, twee respondenten zijn getrouwd en hebben kinderen. Van deze laatste twee respondenten is één alleen naar Nederland gekomen en heeft de ander zijn vrouw en kind meegenomen. De meeste respondenten zijn tussen de 20 en 30 jaar oud, waarbij de jongste 18 jaar is en de oudste 38. Meer dan de helft van de respondenten is hoogopgeleid (universitair onderwijs of hogere beroepsopleiding), een kleiner deel is laagopgeleid (basisschool of lagere beroepsopleiding) en twee respondenten hebben middelbaar onderwijs genoten (voortgezet onderwijs of middelbare beroepsopleiding).

2.2 Uitgangssituatie

De helft van de respondenten heeft Marokko ongeveer een jaar tot anderhalf jaar geleden verlaten. Een klein deel (n=3) heeft het herkomstland een aantal jaar geleden verlaten (twee tot vier jaar geleden), voor een ander klein deel (n=3) is dit een aantal maanden geleden. Wij hebben ook een respondent gesproken die Marokko al 16 jaar geleden verlaten heeft.³ Hij heeft 15 jaar doorgebracht in Italië, waar hij een werkvergunning had.

De meeste respondenten (n=9) hadden werk in Marokko voordat zij naar Nederland zijn gekomen. Er is sprake van veel diversiteit onder de uitgeoefende beroepen, zoals: kapper, chauffeur, kok, assistent van topograaf, kleermaker of smokkelaar. De overige respondenten hadden geen vast werk. Een respondent heeft aangegeven: *'er is geen werk in Marokko'*. Ongeveer de helft van de respondenten die werkte voor vertrek, beschikte over een vast inkomen. Dit vaste inkomen was meestal vrij laag, een respondent vertelde dat hij 250 euro per maand verdiende. De meeste respondenten verdienen net te weinig. Of zoals een respondent stelt: *'Ik kon rond komen van mijn inkomen, maar het was niet genoeg om een gezin te kunnen stichten'*.

2.3 Motivatie voor migratie

Redenen om uit Marokko te vertrekken⁴

De redenen waarom de respondenten Marokko hebben verlaten, zijn onder te verdelen in vier categorieën:

- Economisch perspectief

De respondenten geven aan te hopen in Europa/Nederland werk te kunnen vinden. Zij benadrukken dat zij in Marokko geen werk kunnen vinden waarmee zij genoeg verdienen. Een respondent hoopte dat hij werk te vinden, zodat hij zijn ouders in Marokko kon ondersteunen. Een respondent die in Marokko actief was als smokkelaar stelt: *'Ik wil niet meer werken in de zwarte handel. Zo wil ik niet leven. Ik wil op een legale manier geld verdienen'*.

³ Achteraf is aan de tolken van de interviews gevraagd of zij nog konden achterhalen uit welke regio's de respondenten afkomstig waren. Eén tolk gaf aan dat in ieder geval vier van de zeven Marokkaanse asielzoekers uit het Rifgebergte afkomstig waren. De andere tolk gaf aan dat hij niet het idee had dat de respondenten uit het Rifgebergte kwamen. Hij gaf ook aan dat accenten beïnvloed kunnen worden door de mensen met wie zij tijdens de reis optrekken, dus dat het niet altijd makkelijk is om de herkomst regio te achterhalen.

⁴ Respondenten kunnen meerdere redenen noemen om hun herkomstland te verlaten. Daarom kan het zijn dat de aantallen hoger uitkomen dan 15.

- Onvrede over de Marokkaanse samenleving

Een meerderheid van de respondenten is ontevreden over de politieke, maatschappelijke en sociale situatie in Marokko. In lijn hiermee noemt bijna de helft van de respondenten (n=6) het corrupte politieke klimaat in Marokko als reden om te vertrekken. Verder noemen de respondenten het gebrek aan individuele mogelijkheden als reden. Een respondent omschrijft het als volgt: *'In Marokko moet je betalen voor je rechten. Als je gestudeerd hebt krijg je geen werk als je geen connecties hebt of mensen niet kan omkopen. De situatie was voor mij uitzichtloos'*. Bijna de helft van de respondenten benadrukt dat zij in Europa/Nederland op zoek zijn naar vrijheid, in Marokko voelden zij zich beperkt. Een andere respondent omschrijft de beperkingen in Marokko als volgt: *'Ik wilde vrijheid, studeren, me ontwikkelen. De [Marokkaanse] samenleving legt je te veel beperkingen op, zoals: geen alcohol, geen relaties voor het huwelijk.'* Verder noemen de respondenten de onderdrukking en politieke onrust als reden om het land te verlaten. Daarnaast spelen het ontbreken van een goed onderwijssysteem en van een gezondheidssysteem mee bij de beslissing.

- Gebrek aan veiligheid

Eén respondent had zich bekeerd tot het Jodendom, en hij voelde zich door discriminatie en uitsluiting niet meer veilig in Marokko. Hij was op zoek naar religieuze vrijheid in Europa. Daarnaast speelt voor twee respondenten mee dat zij een onveilige situatie wilden ontvluchten waarin zij beland waren omdat zij lid waren van een protestbeweging. Zij waren beiden in Marokko lid van de '20 februari beweging'⁵, zij kregen daardoor te maken met onderdrukking en waren op de vlucht voor de politie.

- LHBTI

Er zijn twee respondenten die aangeven homoseksueel te zijn, waardoor zij in Marokko niet zichzelf konden zijn en zich niet veilig voelden: *'In Marokko kon ik niet openlijk leven, ik kon een gevangenisstraf krijgen van 3 maanden'*.

Redenen om voor Europa te kiezen

Aansluitend bij het voorgaande, geven respondenten aan dat zij verwachten in Europa betere economische kansen te hebben: *'Ik hoopte in Europa beter werk te vinden'*. Ook de verwachten (religieuze en seksuele) vrijheid in Europa speelt een rol. Een respondent die homoseksueel is stelt: *'In Marokko werd ik vernederd en uitgescholden. Wanneer ik in een café binnenkwam ging iedereen weg. In Europa is meer tolerantie'*. Een andere respondent legt de gewenste vrijheid uit als volgt: *'Ik wil leven zoals ik wil en denk. In Marokko kan je niet jezelf zijn, er wordt van bovenaf opgelegd hoe je moet zijn'*.

Daarnaast spelen ook geografische afwegingen een rol. Aangezien Europa dichtbij Marokko ligt, was de keuze voor dat continent snel gemaakt. Een aantal respondenten (n=3) geeft ook aan verhalen van anderen gehoord te hebben over Europa: *'Toen ik jong was zag ik Marokkaanse jongeren in Europa een toekomst op bouwen met meer zekerheid, dat wilde ik ook'*. Er zijn twee respondenten die hopen in Europa een voetbalcarrière op te kunnen bouwen.

Oorspronkelijk doel bij aanvang van de reis

De groep respondenten waarbij Nederland het oorspronkelijke doel was, is ongeveer even groot als de groep waarbij dit niet het geval is.

Een respondent uit de eerste groep geeft aan: *'Nederland is het beste land in Europa, economisch en sociaal gezien. In Marokko is er sprake van onderdrukking en er is geen toekomstperspectief. In Nederland zijn er meer kansen'*.

De meeste respondenten voor wie Nederland niet het doel was bij vertrek, geven aan van te voren geen specifiek land in gedachten te hebben gehad: *'Het belangrijkste was dat ik weg kon uit Marokko'*. Een

⁵ Naar aanleiding van de protesten in Egypte en Tunesië van 2011 ontstond er ook in Marokko een beweging die de Arabische Lente in dat land wilden invoeren. Zij riepen burgers op de straten op te gaan. Tienduizenden Marokkanen gaven gehoor aan de oproep om te protesteren tegen sociale ongelijkheid, werkloosheid en corruptie.

aantal respondenten (n=4) heeft van te voren wel een land in gedachten. Het betrof bijvoorbeeld Duitsland, waar een respondent familie heeft wonen, of Italië, de respondent kon daar een werkvergunning krijgen. Een aantal van de respondenten uit deze groep is per toeval in Nederland terecht gekomen. Ook zijn er respondenten die in andere landen te maken hadden met persoonlijke problemen of discriminatie of respondenten van wie hun asiel aanvraag afgewezen was. Onderweg hoorden zij goede verhalen over Nederland, *'er werd verteld dat je in Nederland met respect behandeld zou worden'*, waardoor zij besloten hebben naar Nederland door te reizen.

Langdurig of tijdelijk verblijf

Geen enkele Marokkaan die wij spraken geeft aan ooit terug naar Marokko te willen. Het merendeel wil het liefst langdurig in Nederland blijven (n=10). Daarnaast zijn er enkele respondenten die graag naar een ander Europees land willen, namelijk naar Duitsland, Frankrijk of Italië (n=4). Ten slotte wil één respondent naar Libië zodra de politieke situatie daar beter is. Hij verwacht in dat land betere economische perspectieven dan in zijn herkomstland.

Aanwezige kennis over kansen en mogelijkheden over aanvragen van asiel

Bijna de helft van de respondenten (n=6) beschikte voorafgaand aan de reis over deze informatie, voornamelijk verkregen via vrienden in Marokko of vrienden die al in Nederland wonen. Een respondent geeft aan informatie gezocht te hebben op internet, vooral YouTube en Google. Een aantal respondenten (n=4) stelt dat zij voorafgaand aan de reis geen informatie had over de kansen en mogelijkheden van de asielaanvragen. Een respondent voegt hieraan toe dat het een redelijk spontane beslissing was om te vertrekken, hij had geen tijd om informatie te verzamelen. Ten slotte is er een aantal respondenten die voorafgaand aan de reis geen informatie tot hun beschikking hadden, maar deze informatie onderweg van anderen hebben gehoord. Een respondent geeft aan: *'Nieuws en ervaringen van anderen reizen snel'*.

2.4 De reis

De meeste respondenten hebben tijdens hun reis gebruik gemaakt van de route Marokko-Spanje-Frankrijk-België-Nederland of van de route Marokko-Turkije-Griekenland-Servië/Macedonië-Hongarije-Duitsland-Nederland.

De duur van de reis varieerde onderling tussen 2,5 dag tot 8 maanden. Onderweg is gebruik gemaakt van verschillende vervoersmiddelen. Van Marokko naar Turkije is vaak gebruik gemaakt van het vliegtuig, aangezien Marokkanen voor Turkije geen visum nodig hebben. Verder is gebruik gemaakt van de boot, de trein en (onder) een vrachtwagen.

Een kleine meerderheid van de respondenten (n=9) had tijdens de reis bij grensovergangen geen beschikking over een geldig visum of document. Een respondent geeft daarbij aan: *'de mensensmokkelaars hadden documenten, maar ik had niks.'* Sommige respondenten (n=3) hadden voor een deel van de reis een geldig visum. Een respondent beschikte over een sport visum voor Frankrijk. Dit visum had hij voor 5000 euro in Marokko gekocht, *'ik heb 5000 euro betaald om vrijheid te vinden'*. Een aantal respondenten vertelt dat hun documenten tijdens de reis zijn kwijtgeraakt: *'tijdens de overtocht met de boot ben ik bijna verdrongen en toen is alles zoekgeraakt'*.

Een vergelijkbaar beeld komt naar voren wanneer wij vragen naar gebruik van eigen identiteitsbewijs om de grens over te steken. De meerderheid (n=12) geeft aan hier niet gebruik van hebben gemaakt. Een respondent stelt: *'Het idee was om zonder papieren te vertrekken, zodat ik niet teruggestuurd kon worden naar Marokko'*.

Het dominerende beeld wat naar voren kwam in de gesprekken, is dat de respondenten voornamelijk alleen zijn vertrokken uit Marokko. In sommige gevallen hebben zij onderweg mensen leren kennen, en hebben zij samen een deel van de reis afgelegd: *'Ik heb wel de grensovergang van Turkije naar Griekenland samen afgelegd met iemand die ik daar heb leren kennen'*.

Mensensmokkelaars waren regelmatig een vast onderdeel van de reis. Een meerderheid van de respondenten (n=9) heeft gebruik gemaakt van de diensten van smokkelaars voor delen van de reis. Dit gold voornamelijk voor de grensovergangen, zoals de grens tussen Turkije en Griekenland tussen Spanje en Frankrijk. De bedragen die de respondenten daarvoor hebben betaald variëren tussen enkele honderden en enkele duizenden euro's.

2.5 Redenen voor migratie naar Nederland

Redenen voor de keuze voor Nederland

Vergelijkbaar met redenen om voor Europa te kiezen, speelt bij de keuze voor Nederland de behoefte aan vrijheid een rol. Nederland wordt daarnaast gezien als een land met veel respect en tolerantie voor anderen. Respondenten benadrukken dat er in andere landen, met name Duitsland en Frankrijk, meer sprake is van discriminatie. Voor een respondent die uit Marokko is vertrokken vanwege zijn seksuele geaardheid, hebben de homorechten in Nederland meegespeeld in zijn beslissing om naar Nederland te komen: *'In Nederland is het homohuwelijk toegestaan en zijn er veel rechten voor homoseksuelen. In Marokko word je als homoseksueel mishandeld door de politie'*. Ook speelt voor een aantal respondenten de aanwezigheid van een grote Marokkaanse gemeenschap een rol. Een deel van de respondenten heeft de keuze voor Nederland gebaseerd op de verhalen en ervaringen onderweg. Een respondent geeft aan: *'Mensen in Frankrijk vertelden dat Nederland veel vrijheden en rechten kent. Nederland staat bekend om de tolerantie, je mag denken zoals je wil'*.

Kennis van Nederland

De meerderheid van de respondenten beschikte voorafgaand aan de reis over kennis van Nederland. Deze kennis was voornamelijk gebaseerd op verhalen en ervaringen van anderen (die al in Nederland waren geweest). Een klein deel heeft zelf informatie opgezocht over Nederland. De meeste kennis richtte zich op de kwaliteit van leven in Nederland. De respondenten hadden verhalen gehoord over de hoge werkgelegenheid in Nederland, en de hoge salarissen. Ook zou in Nederland minder sprake zijn van racisme en juist meer van tolerantie. Daarnaast zijn veel respondenten ervan op de hoogte dat er in Nederland, in vergelijking met andere landen, veel Marokkanen wonen. Twee respondenten benoemen dat zij Nederland een mooi land vinden: zij noemen hierbij de molens, de natuur en de bloemen. Voor twee andere respondenten is de kennis over Nederland gebaseerd op de kennis over het Nederlands voetbal.

- Kennis over asielaanvragen

Een meerderheid van de respondenten (n=12) had voorafgaand aan de reis geen kennis over de wetten en regels wat betreft het aanvragen van asiel in Nederland. Een deel daarvan heeft deze informatie tijdens de reis van anderen gekregen, bijvoorbeeld van vluchtelingen uit Syrië en Irak of van asielzoekers van wie de aanvraag was afgewezen. Een enkeling heeft zich voorafgaand aan vertrek geïnformeerd over de wetten en de regels, voornamelijk via internet.

- Kennis over de kwaliteit van de opvang

De meerderheid van de respondenten (n=9) had daarnaast ook geen kennis over de kwaliteit van de opvang in Nederland. De respondenten die wel beschikking hadden over de kennis hadden deze zowel van anderen (vrienden) gehoord, als zelf (via internet) opgezocht.

- Kennis over kans van slagen asielaanvraag

Een groot deel van de respondenten (n=11) wist voor aankomst in Nederland dat Nederland Marokko als veilig land beschouwt, en dat daarom de kans groot is dat de asielaanvraag afgewezen zou worden. Deze groep wilde tegen beter weten in toch proberen naar Nederland te komen, een respondent stelt: *'Misschien val ik onder die 1% bij wie het wel lukt'*. Een andere respondent geeft aan: *'Ik wilde het toch proberen, ik had niks te verliezen'*. Twee respondenten geven aan dat hun situatie in Marokko niet veilig genoeg was om te blijven, vanwege politieke of persoonlijke omstandigheden (zoals seksuele geaardheid): *'Alles is beter dan Marokko'*. Een aantal respondenten was ook op de hoogte van het Verdrag van Dublin. Een respondent stelt: *'Ik hoorde in Duitsland over Dublin, maar ik wist niet zeker of dit klopte. Ik*

verwachtte dat ieder land opnieuw naar mijn verhaal zou luisteren'. Een andere respondent die bekend was met de regels van het Verdrag, heeft ervoor gezorgd onderweg geen vingerafdrukken af te geven.

Asielaanvraag in andere landen

Een kleine meerderheid van de respondenten (n=9) heeft naast de asielaanvraag in Nederland, ook in een ander land asiel aangevraagd. Hierbij was er in de meeste gevallen sprake van een aanvraag onder dwang, en is de aanvraag niet vrijwillig ingediend. Een respondent vertelt dat hij zich in Hongarije gedwongen voelde om daar asiel aan te vragen, omdat hij toentertijd minderjarig was. Nadat hij asiel had aangevraagd voelde hij zich echter aan zijn lot overgelaten, en is toen verder gereisd. Een respondent die asiel heeft aangevraagd in Slowakije geeft aan: *'De politie stelde mij voor de keuze: asiel aanvragen of terug naar Marokko'.* Er zijn meer respondenten die asiel hebben aangevraagd nadat ze gearresteerd zijn. De autoriteiten gaven daarbij aan dat als de respondenten geen asiel zouden aanvragen, zij opgesloten zouden worden. Veelal zijn deze aanvragen afgewezen of heeft men de beslissing niet afgewacht, maar is doorgereisd.

2.6 De toekomst

Beslissing op aanvraag

Bij de meeste respondenten (n=11) is er nog geen beslissing genomen op hun aanvraag. Bij de overige respondenten is hun aanvraag afgewezen. Een respondent wordt teruggestuurd naar Duitsland (land van de eerste aanvraag): *'Daarna moet ik waarschijnlijk terug naar Marokko'.* De respondent snapt dat in het land van de eerste aanvraag wordt bepaald of iemand mag blijven, maar hij had gehoopt dat hij in Nederland beschermd zou worden tegen de uitzetting vanuit Duitsland. Een andere respondent wiens aanvraag is afgewezen moet terug naar Frankrijk, omdat hij in bezit was van een visum voor dat land. Hij geeft aan: *'Ik ben niet behandeld als vluchteling, maar als iemand die hier illegaal is. Er is niet goed naar mijn situatie gekeken'.*

Wat betreft de verwachting op een beslissing van de aanvraag, geven ongeveer evenveel respondenten aan van te voren positieve verwachtingen als negatieve verwachtingen te hebben. Een deel van de respondenten is hoopvol, onder andere omdat zij een advocaat in de arm hebben genomen. Andere respondenten zijn minder optimistisch. Een respondent benadrukt: *'Ik heb negatieve verwachtingen [over de aanvraag]. Maar ik heb niks te verliezen. In Marokko is het nog slechter'.* Een respondent geeft aan dat hij bij vertrek uit Marokko een rooskleurig beeld had van de mogelijkheden van asiel aanvragen in Europa. Tijdens zijn reis is hij door ervaringen van anderen geconfronteerd met de realiteit. Een andere respondent stelt dat hij in het begin hoopvol was, maar dat hij de hoop nu heeft opgegeven. Hij had gehoopt zijn gezin in Marokko over te kunnen brengen naar Europa, maar hij realiseert zich dat die kans erg klein is. Ondanks dat er nog geen beslissing is genomen over zijn aanvraag gaat hij terug naar Marokko: *'Ik heb alle papieren al, eind juni ga ik terug. Ik ga terug naar mijn gezin, en ik zal in Marokko opnieuw beginnen'.*

Vervolgstappen

De helft van de respondenten (n=6) geeft aan niet te weten wat zij zullen doen wanneer hun aanvraag wordt afgewezen. Een aantal van hen (n=3) zegt een bezwaar te zullen indienen op hun afwijzing. *'Als de aanvraag wordt afgewezen ga ik in beroep. Ik kan niet terug naar Marokko. Ik wil ook niet naar een ander land of illegaal hier zijn. Ik blijf doorvechten tot ik hier mag blijven'.* Een respondent van wie de aanvraag net is afgewezen, voelt zich erg 'verdwaald en in de war'. Hij heeft contact met zijn advocaat over zijn mogelijkheden. Ongeveer een derde van de respondenten (n=4) is van plan om in het geval van een afwijzing asiel aan te vragen in een ander land. Zij benadrukken dat terugkeer naar Marokko geen optie is. *'Ik blijf hoopvol. Ik ga in ieder geval niet terug naar Marokko'.* Een andere respondent voegt daaraan toe: *'alleen in een kist ga ik terug'.* Een respondent wiens aanvraag is afgewezen geeft aan: *'Om een toekomst op te bouwen moet je stabiliteit hebben, wanneer je steeds van het ene naar het andere land zwerft kan je geen toekomst opbouwen'.* Ook hij benadrukt niet terug te willen naar Marokko. Slechts één respondent geeft aan terug te zullen gaan naar Marokko, om zich te herenigen met zijn gezin (zie ook de vorige alinea).

Terugkijkend

Wanneer de respondenten terug kijken op hun keuze om Marokko te verlaten, geven de meeste respondenten aan dat zij met de kennis van nu alsnog dezelfde keuze zouden maken. Sommigen stellen dat zij hun reis wel zouden hebben aangepast. Zij geven aan van te voren niet gedacht te hebben dat de reis zo moeilijk zou zijn. Als zij het over mochten doen zouden zij een directere route naar Nederland hebben gekozen. Een respondent die via Turkije Europa is binnengekomen, stelt dat hij niet meer via Turkije zou reizen. Hij heeft daar te maken gehad met veel misdadigers en een gevaarlijke onderwereld. Twee respondenten stellen dat de reis zeer stressvol is geweest; zij hebben veel 'rottige dingen' onderweg gezien. Als zij dat van te voren hadden geweten zouden zij niet vertrokken zijn. *'Ik heb geen stabiliteit, geen werk en geen familie. Het is geen fijne situatie nu'*. De meeste respondenten zouden echter ondanks de opgedane negatieve ervaringen alsnog zijn vertrokken uit Marokko.



Georgische asielzoekers

3

3 Georgische asielzoekers

De 15 interviews met Georgiërs kenmerken zich door de openhartigheid van de respondenten. Ook was er sprake van veel diversiteit in de antwoorden. Enkele respondenten reageerden vrij emotioneel tijdens het bespreken van bepaalde herinneringen. Sommige respondenten benadrukten dat de vergoeding niet meespeelde in hun keuze om mee te werken aan het onderzoek, zij werkten vooral mee om nogmaals hun verhaal kwijt te kunnen.

Een aantal respondenten verscheen niet op het afgesproken tijdstip voor het interview. Met behulp van COA medewerkers hebben we hen toch kunnen bereiken, en waren ze uiteindelijk ook bereid mee te werken. Wanneer we vervolgens het interview afnamen bleken de respondenten open over hun ervaringen te vertellen, en was er geen sprake van weerstand tegen bespreken van de verschillende onderwerpen.

3.1 Achtergrondgegevens respondenten

Onder de 15 geïnterviewde Georgische asielzoekers zijn er 14 mannen en één vrouw. Zeven respondenten zijn getrouwd, waarvan er zes ook kinderen hebben. Vijf respondenten van deze groep zijn zonder hun familie vertrokken, twee van hun zijn samen met hun familieleden gereisd. Daarnaast zijn drie respondenten gescheiden, één van hen heeft geen kinderen en de anderen wel. Vijf respondenten zijn alleenstaand.

De meerderheid van de respondenten (n=8) is tussen midden twintig en eind twintig jaar oud, waarvan de jongste 24 is. Er zijn vier dertigers, één veertiger en twee uitschieters van 52 en 61 jaar oud.

Minder dan de helft van de respondenten (n=7) is hoogopgeleid (universitair onderwijs of hogere beroepsopleiding), zes respondenten hebben middelbaar onderwijs genoten (voortgezet onderwijs of middelbare beroepsopleiding) en twee respondenten zijn laagopgeleid (basisschool of lagere beroepsopleiding).

3.2 Uitgangssituatie

De meeste respondenten (n=7) hebben Georgië een jaar tot 2,5 jaar geleden verlaten. Voor zeven respondenten was dit een aantal maanden geleden. Eén respondent had haar herkomstland al 8 jaar geleden verlaten. Het betreft een respondent die voor aankomst in Nederland een aantal jaren in Frankrijk en Duitsland in opvanglocaties is verbleven.

Vrijwel alle respondenten (n=14) zijn maximaal drie maanden geleden in Nederland aangekomen. Alle respondenten woonden voor vertrek in een stad in Georgië, daarvan woonden er zeven in de hoofdstad (Tbilisi) en twee in de hoofdstad van Zuid-Ossetië (Tsinvali).⁶

Zes respondenten hadden in Georgië werk voor hun vertrek. Zij waren onder andere werkzaam als auto technisch ingenieur, in een maatschappelijk organisatie of als manager in de transport sector. Deze banen zijn te typeren als hoger opgeleid werk. Twee respondenten hebben laagopgeleid werk, zij zijn werkzaam als vrachtwagenchauffeur en in de bouw sector. Van de zes respondenten die werk hadden, hadden vier respondenten de beschikking over een vast inkomen. Drie daarvan konden ook rondkomen van dit inkomen: *'Voor mij alleen was het voldoende'*.

Van de groep respondenten die geen werk had voor vertrek (n=9), zijn er drie respondenten die werk hadden voordat er voor hen politieke problemen begonnen. Door deze problemen zijn zij hun baan kwijt geraakt. Zij waren werkzaam bij de belastingdienst, de gemeente (beiden hoger opgeleid werk) en in een fabriek.

⁶ Eén van hen is in mei 2016 vertrokken, de ander 3 tot 4 maanden geleden.

3.3 Motivatie voor migratie

Redenen om uit Georgië te vertrekken⁷

De redenen waarom de respondenten Georgië hebben verlaten, zijn onder te verdelen in zes categorieën⁸:

- Interne politieke en sociale spanningen

Meer dan de helft van de respondenten (n=8) heeft Georgië verlaten in verband met een politiek conflict. Elke respondent heeft hierbij zijn eigen verhaal. Deze categorie valt onder in meerdere subcategorieën:

- Afkomstig uit regio Zuid-Ossetië

Twee respondenten zijn afkomstig uit de regio Zuid-Ossetië⁹. Zij benoemen dat het gewapende conflict tussen Georgië en Rusland de belangrijkste reden was voor hun vertrek. Een respondent vertelt: *'Ik ben in Georgië geboren en getogen, maar mijn moeder komt uit Ossetië. Ongeveer een jaar geleden kwamen ze [Special Forces Brigade, onderdeel van het Georgische leger] erachter dat ik half-Ossetisch ben, dat was voldoende om mij te mishandelen, in elkaar te slaan.'*

- Drugsgeralerde problematiek

Daarnaast zijn er twee respondenten die wegens een drugsconflict met de overheid of met de politie zijn vertrokken. Eén van hen geeft aan dat hij vanwege conflicten met de overheid in de gevangenis was beland. Hij was opgepakt wegens drugsbezit, naar eigen zeggen waren deze drugs door medewerkers van de overheid bij hem verstopt. Toen zijn gevangenisstraf voorbij was, is hij uit Georgië vertrokken. Een andere respondent heeft een vergelijkbaar verhaal, ook hij vertelt dat de politie drugs bij hem had verstopt en hij vervolgens is opgepakt. *'Een politiechef zat achter mij aan. Ik heb niet kunnen achterhalen waarom uitgerekend bij mij. Ik vermoed dat de reden is dat mijn moeder van Russische afkomst is.'*

- Functie bij vorige regering

Twee respondenten van de groep met politieke problemen geven aan in conflict te zijn met de huidige regering, omdat zij voor de regering van Saakasjvili werkzaam waren. Eén van hen was in conflict met het ministerie van binnenlandse zaken. Hij weigerde mee te werken aan het afleggen van (in zijn eigen ogen) valse verklaring in het kader van een onderzoek naar de vorige regering. Vervolgens is hij ontslagen en kwam nergens meer aan het werk. Ook is hij verscheidene keren bedreigd. Er is onder andere bedreigd met het verkrachten van zijn vrouw, en hij heeft een lege handgranaat voor zijn deur gevonden. *'Ik had al besloten Georgië te verlaten, de bedreigingen werden serieuzer en serieuzer, en toen vertrok ik echt.'* De andere respondent vertelt: *'De nieuwe regering trad aan en ze hadden redenen nodig om medewerkers te kunnen ontslaan. Op een gegeven moment begonnen wij ons tegen de nieuwe regering te verzetten. Omdat ze valselijke redenen bedachten om ons te kunnen ontslaan.'* Hierna is de respondent vertrokken.

- Overige politieke spanningen

Een respondent die werkzaam was bij een onafhankelijke organisatie die het opnam voor de rechten van homoseksuelen, vertelde ons dat hij met de dood en met opsluiting werd bedreigd door de overheid (en door medeburgers). Een andere respondent vertelde dat hij onder druk werd gezet door een politieke partij in Georgië. Dit heeft geleid tot een voorwaardelijke straf waarbij hij 5 jaar niet uit het land mocht reizen. Toen deze 5 jaar bijna voorbij waren, is hij vertrokken.

⁷ Respondenten kunnen meerdere redenen noemen om hun herkomstland te verlaten. Daarom kan het zijn dat de aantallen hoger uitkomen dan 15.

⁸ Er was één respondent die nog geen gesprek had gehad met de IND of een advocaat. Hij wilde niet dat zijn redenen voor vertrek ergens geregistreerd zouden worden en wilde ons zijn vertrek redenen niet toelichten. Hij heeft de overige vragen wel beantwoord.

⁹ Deze regio verklaarde zich begin jaren '90 onafhankelijk van Georgië. Sindsdien is er regelmatig sprake van gewapende conflicten tussen Georgië en Rusland. Sinds de oorlog in augustus 2008 bezetten Russische troepen Zuid-Ossetië, een regio in Georgië die door de meeste landen in de wereld niet als onafhankelijke republiek wordt erkend.

- **Mee reizen met een familielid**

Daarnaast zijn er twee respondenten die geen eigen asielverhaal hadden, zij zijn vertrokken omdat hun familieleden in een politiek conflict geworteld waren. Een vader vertelt over de problemen die zijn zoon had met de nieuwe regering. Deze problemen leidden ertoe dat de vader zijn huis is verloren. Ook had hij medelijden met zijn zoon, en is daarom meegegaan toen zijn zoon besloot te vertrekken. De vrouwelijke respondent benoemt de problemen die haar man had tijdens de oorlog in 2008. Hij was opgeroepen voor militaire dienst, maar weigerde dit. Uit angst voor represailles is zij toen met haar man vertrokken.

- **Persoonlijk conflict**

Twee respondenten hebben Georgië verlaten omdat hun eigen veiligheid en dat van hun gezin in gevaar was. Het gaat hierbij niet om een politiek conflict, maar een persoonlijk conflict.

Eén respondent vertelde ons dat hij vanwege persoonlijke problemen Georgië heeft verlaten: *‘Zowel ik als mijn gezin waren in levensgevaar. Wij werden met de dood bedreigd. De politie kon ons niet helpen, deed niets voor ons.’*

De andere respondent was opgedragen bloedwraak te nemen voor zijn broer en vader die waren vermoord. *‘Ik dien de moordenaars te doden. En zij willen mij vermoorden, omdat zij denken dat ik hun ga vermoorden. Ik wil geen crimineel zijn.’* Hij voegt daaraan toe: *‘De politie kan mij niet helpen. De politie weet hoe bloedwraak werkt in Georgië. Zij adviseren: vertrek uit Georgië, dan ben je min of meer veilig.’*

- **LHBTI**

Dezelfde respondent benoemt nog een andere belangrijke reden waarom hij is vertrokken: *‘Ik heb een relatie gehad met een man. Homoseksualiteit is een grote zonde. En omdat het zo beschamend is voor familieleden, kunnen zij voor eerwraak kiezen. Ik ben dus mijn leven niet zeker voor mijn familie.’*

- **Economisch perspectief**

Er is één respondent die benoemt dat hij in Georgië moeite had om een baan te vinden, en daarom besloten heeft te vertrekken: *‘In Georgië is de situatie zo dat heel veel mensen zonder werk zitten.’*¹⁰

- **Medische situatie**

Eén respondent heeft Georgië verlaten in verband met medische redenen. Zijn zus heeft nierproblemen en kon niet goed geholpen worden in Georgië. Zij zijn (afzonderlijk van elkaar) naar Europa vertrokken, met de hoop op goede medische verzorging. De broer was van plan in Europa een operatie te ondergaan om zijn nier af te staan aan zijn zus.

Redenen om voor Europa te kiezen

Naast redenen voor vertrek hebben wij ook gevraagd naar redenen voor de keuze voor Europa (in tegenstelling tot een ander continent). Deze redenen kunnen overlappen met de redenen om uit het herkomstland te vertrekken, maar dit is niet altijd het geval¹¹.

De redenen waarom respondenten voor Europa kiezen zijn vrij divers. Vier respondenten hebben voor Europa omdat zij dachten hier goede mogelijkheden te vinden voor het verkrijgen van een verblijfstatus. geven aan aangetrokken te worden door de mogelijkheden in Europa wat betreft het aanvragen van asiel, zij hopen een verblijfstatus te ontvangen. Vier andere respondenten hopen in Europa bescherming te ontvangen voor hun politieke, persoonlijke problemen in Georgië. Daarnaast benoemen vier respondenten te hopen in Europa werk te kunnen vinden. *‘Ik had ook begrepen dat er werkgelegenheid is in Europa. Ik ben nog steeds vrij jong. Ik was op zoek naar een plek waar ik kon werken zolang ik daar kracht voor heb.’* Deze respondent wilde ook graag een gezin stichten in Europa.

Drie respondenten geven aan niet te weten waar ze anders heen zouden moeten. Een respondent afkomstig uit Zuid-Ossetië: *‘Waar moet ik anders heen? Rusland? Dat is geen optie voor mij.’*

¹⁰ Dit is dezelfde respondent die aangeeft vertrokken te zijn omdat hij in conflict was met de politie, hij vertelde dat zij drugs bij hem hadden verstopt.

¹¹ De respondenten die Albanië hebben verlaten in verband met een politiek conflict geven aan te hopen in Europa bescherming te vinden. Echter heeft een deel van deze groep ook aangegeven voor Europa te hebben gekozen in verband met de werkgelegenheid. Dit was niet hun reden voor vertrek, maar was een uitleg waarom zij voor Europa hadden gekozen en niet voor een ander continent.

Twee respondenten geven aan dat het voor hen makkelijk is om naar Europa te reizen, omdat zij geen visum nodig hebben. Daarnaast wordt drie maal genoemd dat de respondent naar Europa is gekomen omdat daar familieleden van hem woont, of hij is met een familielid meegereisd naar Europa. Eén respondent had een moeder in Athene wonen waar hij even kon verblijven. Een andere respondent wilde zijn zieke zus helpen die al in Europa verbleef. De derde respondent is met zijn zoon meegereisd naar Europa. Deze zoon is vertrokken in verband met een politiek conflict, en hoopte in Europa bescherming te vinden.

Drie respondenten noemen dat zij voor Europa gekozen hebben op basis van verhalen van anderen die Europa hadden aangeraden. Een respondent geeft aan: *'Ik had veel over Europa gehoord, dat het humaan is. En dat er asiel bestaat. Dat je met vraagstukken geholpen kan worden, onderdak krijgt.'*

Oorspronkelijk doel bij aanvang van de reis

Voor de meerderheid van de respondenten (n=13) was Nederland niet het doel bij vertrek. Voor de meesten van hen was dit Duitsland. De respondenten hadden verschillende redenen om voor Duitsland te kiezen. Eén respondent vertelde dat hij wat Duits beheerste en daarom voor Duitsland had gekozen. Een andere respondent had gehoord dat men in Duitsland maandelijks voldoende geld ontvangt in de opvang. Een aantal respondenten verbleef enkele maanden in een opvanglocatie in Duitsland voordat zij naar Nederland kwamen. Hierbij geven twee respondenten aan dat zij in Duitsland in slechte omstandigheden hebben gewoond.

Andere respondenten noemen Frankrijk en Italië als doel bij hun vertrek. De respondent die voor Italië had gekozen, had deze keuze gemaakt omdat hij hoopte dat er daar mogelijkheden waren op illegaal werk. Eén respondent gaf aan dat het bestemmingsland voor hem niet uitmaakte: *'Ik moest gewoon weg uit Georgië.'*

Voor slechts twee respondenten was Nederland het doel bij vertrek uit Georgië. Zij hadden van anderen, die al in Nederland waren geweest, gehoord dat Nederland een humaan land is. *'Ik had gehoord dat je in Nederland geholpen wordt en dat de mensen vriendelijk zijn.'*

Langdurig of tijdelijk verblijf

De meeste respondenten (n=10) geven aan dat wanneer de (politieke) situatie voor hen is verbeterd zij uiteindelijk graag terug willen naar Georgië. Bijvoorbeeld wanneer de overheid waar zij mee in conflict zijn vervangen wordt. Een respondent: *'Ik hoop dat er dingen veranderen in Georgië, waardoor ik terug kan'.* Een ander geeft aan: *'Ik hou veel van Georgië, maar door omstandigheden is het daar heel moeilijk jezelf overeind te kunnen houden.'* Een andere respondent waardeert de Georgische cultuur: *'Georgië is een ander land dan landen in Europa, andere tradities, verschillende mentaliteit, daarom wil ik uiteindelijk terug.'*

Vier respondenten geven aan zich permanent te willen vestigen in Europa: *'Ik wil nooit meer terug naar Georgië'.*

Aanwezige kennis over kansen en mogelijkheden over aanvragen van asiel

De overgrote meerderheid van de respondenten (n=11) had voorafgaand aan de reis geen kennis over de kansen en mogelijkheid rondom het aanvragen van asiel. Deze informatie hebben zij later van anderen vernomen die ervaringen hadden met de aanvraag, of van medewerkers van het COA of van Vluchtelingenwerk.

Voor drie respondenten was het aanvragen van asiel niet het doel bij vertrek. Zij waren van plan legaal in Europa te verblijven en te werken, of hun doel was voornamelijk het verlaten van Georgië. Zij hadden zich dus niet voorbereid op het proces van het indienen van een asielaanvraag. Evenmin beschikte zij over de kennis wat betreft het aanvragen van asiel. Hetzelfde geldt voor de vier respondenten die spontaan en plotseling uit Georgië zijn vertrokken, zij hadden geen tijd om zich te verdiepen in de asielaanvraag.

Drie respondenten beschikte over de kennis over het aanvragen van asiel. Deze informatie hebben zij verkregen van anderen, en ook hebben zij zelf informatie op internet opgezocht.

3.4 De reis

De respondenten zijn allen via een legale route naar Europa gekomen. Ofwel hadden zij beschikking over een (toeristen) visum ofwel zijn zij na april 2017 gereisd, en hadden geen visum nodig¹². Regelmatig zijn zij met het vliegtuig naar hun land van bestemming gevlogen, in de meeste gevallen betrof het Duitsland. In andere gevallen is onderweg in Europa gebruik gemaakt van de trein of een taxi. Meer dan de helft van de respondenten (n=8) heeft de reis samen met anderen afgelegd. Dit betrof met name familieleden zoals een broer, echtgenoot en kinderen, de overige respondenten zijn alleen gereisd.

Bijna alle respondenten (n=14) hebben gebruik gemaakt van hun eigen identiteitsbewijs. Eén respondent is in Turkije zijn documenten kwijt geraakt. Hij is de enige respondent die gebruik heeft gemaakt van de hulp van mensensmokkelaars. Omdat hij geen geldige documenten had, heeft hij 5.000 dollar betaald om vanuit Turkije naar Nederland te reizen.

3.5 Redenen voor migratie naar Nederland

Redenen voor de keuze voor Nederland

De meerderheid van de respondenten (n=9) geeft aan dat zij op basis van verhalen van anderen, die al in Nederland waren geweest, voor Nederland hebben gekozen. Deze verhalen hoorden zij in Duitsland, waar de meeste respondenten eerder verbleven.

De verhalen hadden onder andere betrekking op de kwaliteit van de opvang en de asiel procedures. *‘Op het azc in Duitsland kregen we te horen dat er veel Georgiërs naar Nederland zijn gegaan. Van Georgiërs begrepen wij dat in Nederland de procedures en de opvang veel beter zijn geregeld. Frankrijk bijvoorbeeld biedt geen opvang aan asielzoekers. We hebben verhalen gehoord dat gezinnen daar op straat leven.’*

Eén respondent vertelde dat hij in Duitsland via internet (Facebook) en via andere asielzoekers vernomen had dat Nederland een goed land was. Deze respondent benoemt dat Duitsland te bureaucratisch is, hij had begrepen dat in Nederland er sprake zou zijn van een snellere asielprocedure.

Naast de hierboven genoemde negen respondenten, heeft één vijfde van de respondenten (n=3) voor Nederland gekozen omdat het dichtbij Duitsland ligt. In dat land verbleven zij voor hun komst naar Nederland. *‘In Duitsland kreeg ik een negatieve beslissing op mijn asielaanvraag. Om bezwaar in te dienen heb je advocaat en geld nodig, dat had ik niet. Daarom besloten om daar weg te gaan, en naar Nederland te komen.’*

Een volgende respondent geeft aan dat hij naar een klein land zoals Nederland wilde, zijn idee was dat het in kleine landen rustiger is in vergelijking met grote steden en landen.

De overige drie respondenten noemen verschillende redenen waarom zij voor Nederland hebben gekozen. Bijvoorbeeld dat zij verwacht hadden dat Nederland hun aanvraag zorgvuldiger zou behandelen dan andere landen. Een andere respondent had op basis van informatie over Nederland die hij gevonden had op internet, voor Nederland gekozen.

Kennis van Nederland

Zoals eerder aangegeven hebben veel respondenten voor hun aankomst verhalen van anderen gehoord over Nederland, met name tijdens hun verblijf in opvanglocaties in Duitsland. Respondenten benoemen dat zij gehoord hadden dat Nederland een goed land is, en dat de Nederlanders ‘warme mensen’ zijn. Drie respondenten benoemen dat Nederland bekend staat om het respecteren en naleven van mensenrechten: *‘alles wat ik mee maakte in Georgië [onterecht in de gevangenis belanden], zou ik nooit mee maken hier’*. Een andere respondent had gehoord dat de asielaanvragen goed behandeld worden, *‘men-*

¹² Inwoners van Georgië kunnen vanaf april dit jaar zonder visum naar Europa reizen. Zij hebben hiervoor wel een biometrisch paspoort nodig.

sen worden gerespecteerd.' Hierbij aansluitend had een respondent vernomen dat in Nederland asielzoekers in bescherming worden genomen: *'er wordt mogelijk gemaakt dat je veilig kunt leven.'* Twee respondenten benoemen de vriendelijkheid van de Nederlanders: *'Ik wist dat het een mooi land is met vriendelijke mensen.'* Eén van hen zegt daarnaast dat hij van jongs af geïnteresseerd is in Nederland door de voetbalclubs. Ten slotte geeft een respondent aan dat hij wist dat *'Nederland een humaan land is, waar homoseksualiteit geaccepteerd wordt en mannen met elkaar kunnen trouwen.'*

- Kennis over asielaanvragen

Een meerderheid van de respondenten (n=10) had voor hun komst in Nederland geen kennis over de wetten en regels wat betreft het aanvragen van asiel in Nederland. De andere respondenten die hierover wel beschikking hadden hebben deze informatie ontvangen van anderen (met name op de opvanglocaties in Duitsland) en één respondent heeft informatie opgezocht op internet. Een respondent die zich van te voren wel geïnformeerd had over de Nederlandse wetgeving geeft aan: *'In het kort wist ik het wel. Er zouden interviews zijn, en op basis daarvan zou een beslissing worden genomen.'*

- Kennis over de kwaliteit van de opvang

Hoewel bij vertrek uit het herkomstland de respondenten geen kennis hierover hadden, hebben de meesten respondenten deze kennis tijdens de reis opgedaan. In de meeste gevallen hebben zij de informatie onderweg van anderen gehoord: *'Ik heb onderweg van anderen gehoord dat de opvang hier goed is'.* Twee respondenten hadden zich voor vertrek via internet (forums) ingelezen: *'Ik had gelezen dat er in de opvang goed sanitair is, dat het schoon is, en dat de mensen goed worden behandeld'.*

- Kennis over terugkeerprogramma's en het schrappen van terugkeerondersteuning

Bijna alle respondenten (n=14) waren hiermee niet bekend voordat zij vertrokken. Zij hebben deze informatie pas in Europa of in Nederland opgedaan. Eén respondent had voor vertrek uit Georgië de informatie ontvangen van een kennis. Deze kennis had ervaring met het onderwerp, omdat hij van plan was zijn aanvraag in te trekken en terug te keren naar Georgië.

- Kennis over kans van slagen asielaanvraag

De meeste respondenten (n=12) wisten voor aankomst in Nederland niet dat Nederland Georgië als een veilig land beschouwt. Zij hebben deze informatie pas later, onderweg of in Nederland, opgedaan. De respondenten zijn het er over het algemeen niet mee eens dat hun land als veilig wordt gezien. Zij geven aan: *'Georgië is niet zo veilig als gedacht. Een land is pas veilig als mensen geholpen kunnen worden.'* Een ander stelt: *'Voor de ene persoon kan het land veilig zijn, voor een ander niet. Voor mij is het niet veilig.'*

De overige respondenten (n=3) wisten voor aankomst in Nederland dat hun land als veilig wordt beschouwd. Ook zij zijn het er niet mee eens: *'Georgië is niet veilig'.*

Asielaanvraag in andere landen

Een meerderheid van de respondenten (n=11) heeft naast de asielaanvraag in Nederland, ook in een ander land asiel aangevraagd. Van deze groep betrof het in tien van de gevallen een aanvraag in Duitsland, één respondent had in Roemenië een aanvraag gedaan. In een aantal gevallen is specifiek voor Duitsland gekozen. Respondenten hadden bijvoorbeeld gehoord dat het daar mogelijk was om asiel aan te vragen of hadden gehoord over de goede medische behandeling. *'Een buurjongen van mij uit Georgië heeft in Duitsland asiel gekregen, daarom heb ik voor dat land gekozen'.* In andere gevallen was de keuze voor Duitsland niet bewust gemaakt: *'Het maakte niet uit naar welk land ik ging, ik moest weg uit Georgië'.*

3.6 De toekomst

Beslissing op aanvraag¹³

De meeste respondenten (n=13)¹⁴ hebben een negatieve beslissing ontvangen op hun aanvraag. Een deel van hen moet terug naar het land van hun eerste aanvraag, in de meeste gevallen is dat Duitsland. Een respondent benoemt als reactie op de afwijzing: *'Ik ben het er niet mee eens, er zijn veel regels geschonden tijdens mijn aanvraag. Ik ben nu op zoek naar een onafhankelijk organisatie die mij kan helpen.'* Een andere respondent geeft aan dat hij zich heeft neergelegd bij de beslissing: *'Wat kan ik anders doen?'*

De meerderheid van de respondenten (n=9) geeft aan dat zij voor aankomst in Nederland had verwacht dat hun aanvraag zou worden toegekend. Een respondent stelt: *'Ik had verwacht dat mijn aanvraag goed bekeken zou worden, de werkelijkheid bleek helaas anders.'* Een andere respondent geeft aan: *'Ik had toekenning verwacht. Heb mijn verhaal naar waarheid verteld, de beslissing van afwijzing is erg snel genomen.'* Een andere respondent voegt hieraan toe: *'Ik ben met hoop vertrokken. Nu ben ik de hoop kwijt.'*

Eén respondent wist van te voren dat zijn aanvraag afgewezen zou worden, maar hij hoopt met de aanvraag in Nederland tijd te rekken om nog niet terug teruggestuurd te worden naar Georgië. Twee andere respondent hadden geen verwachtingen over hun aanvraag: *'Ik wist niet wat mij te wachten stond, mijn situatie was onduidelijk en ik heb niet over mijn verwachtingen nagedacht.'*

Vervolgstappen

Over het algemeen heerst bij de respondenten het gevoel dat zij niet terug kunnen naar Georgië: *'Ik heb twee opties in Georgië: ik moet naar de gevangenis of ik word vermoord.'* Zij zien daar geen toekomst voor zichzelf. *'Ik zie geen toekomst in Georgië. De situatie is nog gelijk.'* Een andere respondent geeft aan: *'Ik kan niet eens nadenken over een toekomst in Georgië. Daar is mijn leven in gevaar.'* Een aantal respondenten (n=4) heeft wel de wil om terug te gaan naar Georgië, maar zien daartoe nu geen mogelijkheden: *'Ik wil uiteindelijk graag weer in Georgië leven. Maar dat kan nu niet, want dan kom ik in de gevangenis. Het is nu nog onveilig voor mij.'* Een andere respondent stelt: *'Wat ik nodig heb is tijd, 2,5 tot 3 jaar met de verwachting dat er een nieuwe regering komt. Dan kan ik weer terug.'*

Meer dan de helft van de respondenten (n=7) geeft aan niet te weten wat hun vervolgstappen zijn nu hun aanvraag is afgewezen, of indien hun aanvraag wordt afgewezen. *'Georgië is voor mijn geen veilig land voor mij en mijn kinderen.'*

Een derde van de respondenten (n=5) heeft beroep ingediend tegen de afwijzing. Een respondent stelt: *'Ik ben in afwachting van een brief van advocaat over uitslag van beroep. Ik leef elke dag in spanning, weet niet wat ik moet doen.'* Een ander voegt daaraan toe: *'Ik heb geen hoop meer dat ik dat ga winnen.'*

Eén respondent geeft aan dat hij terug gaat naar het land van zijn eerste aanvraag: *'Op basis van nieuwe feiten en omstandigheden gaan we een herhaalde asielaanvraag indienen en wordt opnieuw een zaak gestart. Nu hebben we wel de documenten die we nodig hebben.'*

Ten slotte is er één respondent die aangeeft terug te keren naar Georgië. *'Ik wil niet tegen de wet ingaan. Ik wil niks crimineels doen.'*

Terugkijkend

Terugkijkend op hun beslissing om Georgië te verlaten, geven bijna alle respondenten (n=13) aan dat zij met de kennis van nu alsnog hun herkomstland zouden hebben verlaten. Ongeveer een derde van de respondenten (n=5) geeft daarnaast aan dat zij echter niet weer voor Nederland zouden kiezen. *'In verband met mijn problemen moest ik vluchten uit Georgië, maar dit wetende zou ik niet naar Nederland zijn gegaan [aanvraag is afgewezen, respondent heeft het gevoel dat de aanvraag niet zorgvuldig is*

¹³ Tien van de vijftien respondenten zijn in een vrijheidsbeperkende locatie (vbl) in Ter Apel geïnterviewd.

¹⁴ De overige respondenten zijn nog in afwachting van een beslissing.

bekeken]'. Een andere respondent stelt: 'Wat ik in Nederland heb meegemaakt is nog erger dan wat ik in Georgië heb meegemaakt, is mijn ervaring. Ik ben van mening dat ze mijn asielaanvraag niet zorgvuldig hebben behandeld, er is in zo'n korte tijd een beslissing genomen, mijn zaak is niet goed onderzocht.'

Deze respondenten geven aan dat zij niet weten in welk land zij dan wel asiel zouden aanvragen: *'Ik weet niet naar welk ander land ik zou zijn gegaan. Waarschijnlijk is in andere landen de situatie hetzelfde.'*

Twee respondenten zouden terugkijkend direct in Nederland asiel hebben aangevraagd, in plaats van eerst in Duitsland een aanvraag in te dienen. Twee andere respondenten zouden met de kennis van nu dezelfde keuzes hebben gemaakt, zowel om uit Georgië te vertrekken, als om voor Nederland te kiezen. Daarnaast geven twee respondenten aan dat als zij de keuze opnieuw zouden kunnen maken, niet vertrokken zouden zijn uit Georgië. *'Met alles wat sindsdien gebeurd is... Met mijn kinderen van land naar land reizen was heel zwaar.'*



Albanese asielzoekers

4

4 Albanese asielzoekers

De 15 Albanese respondenten die wij hebben gesproken waren tijdens de interviews erg open over hun (vaak heftige) ervaringen. Ook was er sprake van veel diversiteit in de antwoorden. Enkele respondenten werden emotioneel tijdens het beantwoorden van bepaalde vragen¹⁵. Ook onder de Albanese groep benadrukten een aantal respondenten dat het ontvangen van een vergoeding geen motivatie was om mee te werken aan het onderzoek.

Sommigen respondenten bedankten ons voor de gelegenheid hun verhaal kwijt te kunnen, en waardeerden onze belangstelling voor hun ervaringen.

4.1 Achtergrondgegevens respondenten

Onder de vijftien geïnterviewde Albanese asielzoekers zijn er twaalf mannen en drie vrouwen. Wat betreft de burgerlijke staat is er veel diversiteit. Negen respondenten zijn getrouwd, waarvan er zes ook kinderen hebben. Acht van hen zijn samen met hun familieleden in Nederland aangekomen, één van hen is alleen aangekomen. Drie respondenten zijn alleenstaand en twee respondenten zijn gescheiden en hebben kinderen. Daarnaast is één respondent weduwnaar met kinderen.

De meeste respondenten zijn tussen de 20 en 30 jaar oud, waarbij de jongste 18 is. Eén respondent is rond de 65 jaar oud. De meeste respondenten (n=9) zijn laagopgeleid (basisschool of lagere beroepsopleiding). Vijf respondenten zijn middelbaar opgeleid (voortgezet onderwijs of middelbare beroepsopleiding) en één respondent is hoogopgeleid (universitair onderwijs of hogere beroepsopleiding).

4.2 Uitgangssituatie

De meerderheid van de respondenten (n=8) is ongeveer een maand geleden in Nederland aangekomen. Twee respondenten zijn hier al 1,5 jaar, twee anderen zijn hier twee tot drie maanden, en een andere respondent pas tien dagen.

Negen respondenten hebben Albanië een paar weken tot een jaar geleden verlaten. Voor vier respondenten is dat 1,5 tot vier jaar geleden, en voor een ander zeven jaar. We hebben ook een respondent gesproken die Albanië 12 jaar geleden heeft verlaten. De jaren voordat deze respondent in Nederland aankwam heeft hij illegaal werk verricht in Griekenland.

Bijna alle respondenten (n=13) woonden in Albanië in een stad, waarvan drie in de hoofdstad Tirana. Twee respondenten woonden in Albanië in een dorp.

Een meerderheid van de respondenten (n=10) had werk in Albanië voordat zij vertrokken. Zij waren onder andere werkzaam als politieofficier (afdeling drugszaken), automonteur of in de ICT. Anderen waren werkzaam in de bouw, de horeca of als mijnwerker. Eén respondent volgde een opleiding voor zijn vertrek. Vijf van de tien respondenten die werkten in Albanië, beschikten over een vast inkomen. Vier daarvan konden ook rondkomen van dit inkomen. Eén respondent benoemt dat zij samen met haar man moeilijk rond kon komen van het inkomen: *‘Wij wilden sparen voor de vlucht. We hadden verder net genoeg om te eten en te drinken.’*

¹⁵ Eén respondent reageerde op bepaalde momenten in het gesprek geagiteerd over de situatie in Nederland rondom het indienen van een asielaanvraag. Hij heeft de meeste vragen echter gewoon beantwoord.

4.3 Motivatie voor migratie

Redenen om uit Albanië te vertrekken¹⁶

De redenen waarom de respondenten Albanië hebben verlaten, zijn onder te verdelen in vijf categorieën:

- Persoonlijk conflict

Bijna de helft van de respondenten (n=7) heeft Albanië verlaten in verband met een persoonlijk conflict. Hieronder vallen de subcategorieën bloedwraak, en overig persoonlijk conflict.

Er zijn vier respondenten die uit Albanië vertrokken zijn in verband met bloedwraak. De respondenten hebben hierbij elk hun eigen verhaal. Een respondent vertelt over de problemen die zijn familie had met een andere familie: *'Het was een bloedwraak kwestie, die speelt al sinds 1990. Of zij zouden mijn leven nemen, of ik hun leven. Het ging er om te kijken wie het tot het einde volhoudt.'* Een andere respondent is ook vertrokken vanwege een bloedwraak kwestie: *'Mijn vader zit nu 12 jaar in de gevangenis omdat hij iemand anders heeft verwond. Nu sta ik op de lijst van die familie. In Albanië hebben we alles geprobeerd om de problemen op te lossen. De politie kon ons niet helpen, die zei: ga maar naar Europa toe.'* De volgende respondent die is vertrokken vanwege bloedwraak komt uit een Roma familie. Zij werd verliefd op een Albanese jongen, maar beide families stonden deze liefde niet toe. De respondent werd vervolgens uitgehuwelijkt aan een man uit een Roma familie. Na één maand is zij daar echter vertrokken om samen met haar Albanese geliefde te zijn. *'Er waren nu dus drie families waar we problemen mee hadden: onze eigen families en mijn Roma schoonfamilie.'* Zij ontvingen doodsbedreigingen van de schoonfamilie van de respondent en sloegen samen op de vlucht. Een andere respondent vertelt over zijn bloedvete met een andere familie. De familie van zijn ex-vrouw accepteert de scheiding niet. *'Die vinden dat ik hun familie eer heb geschonden, zij zijn uit op wraak en willen mij doden. Ik hou niet van bloedvergieten, als ik in Albanië was gebleven zouden er doden zijn gevallen. Dat wil ik niet.'*

Onder de subcategorie 'overig persoonlijk conflict' vallen drie respondenten.

Eén van hen vertelt dat hij samen met zijn vrouw bedreigd werd door de buurman. *'Hij beweerde dat hij verliefd op mijn vrouw was en dat hij met haar wilde trouwen. Hij dreigde dat hij mij zou vermoorden als ik geen afstand nam van mijn vrouw.'* De man door wie de respondent bedreigd werd was bevriend met de politie. Dat was voor de respondent en zijn vrouw directe aanleiding om te vertrekken. *'In die periode was mijn vrouw ook zwanger. De spanning en stress waren niet goed voor haar.'*

Er is één respondent die vertelt dat hij uit Albanië is weggegaan vanwege persoonlijke problemen, maar hij wil daar verder niet op in gaan omdat dit te moeilijk voor hem is. Hij heeft de overige vragen wel beantwoord.

Een andere respondent vertelt dat de familie van haar man hun (gemengde) huwelijk niet accepteert. *'Ik ben donker getint en mijn man is blank. De familie van mijn man accepteert onze relatie niet.'*

- Interne politieke en sociale spanningen

Daarnaast is zijn er twee respondenten die Albanië hebben verlaten in verband met politieke redenen. Eén respondent was voor vertrek werkzaam bij de politie. Toen er op een gegeven moment een nieuwe politieke partij aan de macht kwam, bleek dat deze partij banden had met criminelen die de respondent had achtervolgd en opgepakt. *'De huidige machthebbers zijn verweven met bendes waar ik mee te maken had toen ik bij politie werkte. Als ik was gebleven had ik niet op deze stoel gezeten.'* Een andere respondent is vertrokken omdat zijn vader in een politiek conflict verworteld was. De respondent benoemde dat hierdoor de hele familie gevaar liep.

- Economisch perspectief

Er zijn twee respondenten vertrokken omdat zij niet konden rondkomen in Albanië. Een respondent benoemt het als volgt. *'Je kan wel werken in Albanië maar je krijgt niet genoeg geld. Of er is geen werk. Voor mij is dat een reden om Albanië onveilig te noemen.'* Een andere respondent benoemt ook dat zij

¹⁶ Respondenten kunnen meerdere redenen noemen om hun herkomstland te verlaten. Daarom kan het zijn dat de aantallen hoger uitkomen dan 15.

vanwege het ontbreken van economisch perspectief is vertrokken. *‘Wij hadden geen huis, geen dak boven het hoofd, geen werk.’*¹⁷

- **LHBTI**

Een andere respondent vertelt hoe de samenleving in Albanië tegen biseksuelen aankijkt (de respondent rekent zichzelf ook tot deze groep). *‘Ik voelde me niet geaccepteerd, mijn leven is tot een hel gemaakt.’* De respondent geeft aan dat hij geen andere uitweg zag dan te vertrekken: *‘als ik langer gebleven was had ik waarschijnlijk een einde gemaakt aan mijn leven.’*

- **Medische situatie**

Er is één respondent die vanwege gezondheidsredenen heeft gekozen om uit Albanië te vertrekken. Zij was haar eerste kind verloren na 9 maanden zwangerschap, naar eigen zeggen kwam dit door onzorgvuldigheid en nalatigheid van de medici in Albanië. *‘Toen ik opnieuw zwanger was wilde ik dat niet nog eens mee maken en ben ik vertrokken. Ik heb geen vertrouwen in de gezondheidszorg van Albanië.’*

Redenen om voor Europa te kiezen

Meer dan een derde van de respondenten (n=6) heeft voor Europa gekozen in verband met hun veiligheid. *‘Vanwege de bedreigingen in Albanië heb ik voor Europa gekozen. Om daar bescherming te vragen. Hoe verder ik van Albanië was hoe beter.’* Een andere respondent geeft aan: *‘We dachten dat we bescherming konden krijgen in Europa. De politie in Albanië kon ons geen bescherming bieden.’*

Vier respondenten hebben voor Europa gekozen omdat het dichtbij Albanië is, en zij niet de middelen hadden om verder te reizen: *‘Europa is een logische keuze, het is makkelijk te bereiken.’* Een ander voegt daaraan toe: *‘Het was niet zozeer een keuze, maar je kijkt wat je mogelijkheden zijn en naar de middelen die je beschikbaar hebt. Als ik had kunnen kiezen was ik vandaag in New York geweest. Europa was de enige mogelijkheid voor mij.’*

Een andere respondent is naar Europa gegaan om werk te vinden: *‘Ik hoopte werkt te vinden. Werk dat zo zwaar of vies is dat Nederlanders het niet willen doen. En dan kon ik dat doen.’* Er zijn twee respondenten die voor Europa hebben gekozen omdat daar mensenrechten worden gerespecteerd. Een andere respondent voegt hieraan toe dat Nederland zich inzet voor de rechten van biseksuelen.

De vrouw die in verband met haar medische situatie is vertrokken heeft voor Europa gekozen omdat de medische omstandigheden hier gunstig zijn. *‘Ik weet zeker als ik in Europa ziek word dat ze me niet laten doodgaan. In Albanië ben je dan overgeleverd aan je lot.’*

Oorspronkelijk doel bij aanvang van de reis

Ongeveer de helft van de respondenten (n=7) had voor vertrek geen specifiek land in gedachten. *‘Ik heb geen keuze gemaakt toen ik vertrok, ik heb geen eindbestemming bepaald. Het belangrijkste was om te vertrekken om het leven te redden van mij en gezin. Onderweg heb ik pas over een bestemming nagedacht.’* Of zoals een andere respondent aangeeft: *‘We zijn vertrokken en we dachten: we zien het wel.’*

Vijf respondenten hadden bij aanvang van de reis wel bewust gekozen voor Nederland. Voor één respondent speelde hierbij mee dat zijn geliefde in Nederland verblijft. Een andere respondent had van anderen gehoord dat in Nederland de aanvraag zorgvuldig behandeld zou worden, en koos daarom voor Nederland.

De overige drie respondenten hadden daarnaast Duitsland als eindbestemming gekozen bij vertrek. *‘Ik dacht dat het in Duitsland makkelijker zou zijn om een vergunning te verkrijgen.’*

Langdurig of tijdelijk verblijf

Een meerderheid van respondenten (n=12) was van plan om zich permanent in Europa te vestigen: *‘Op moment dat ik vertrok, had ik het idee nooit meer terug te komen.’* Een andere respondent stelt: *‘Albanië is niet veilig voor mij. En daar heb ik geen familie meer, ik heb daar helemaal niks.’*

Twee respondenten geven aan van plan te zijn tijdelijk in Europa te verblijven, en later eventueel weer terug te keren naar Albanië.

¹⁷ Dit is dezelfde respondent wiens schoonfamilie de relatie tussen haar en haar man niet accepteert.

Familie of vrienden in Europa

Voor drie respondenten heeft de aanwezigheid van familie in Europa meegespeeld bij hun keuze voor het betreffende land. Eén respondent had familie in Italië, en één respondent had een geliefde in Nederland. Een andere respondent had een broer in Frankrijk die hem had afgeraden ook naar dat land te komen: *'Mijn broer vertelde ons dat er veel mensen in de grote opvang centra zijn, hij zei: 'het is druk en veel mensen hebben geen opvang. Soms moeten mensen buiten slapen, het is heel zwaar.' Dus vandaar dat wij naar Duitsland zijn gegaan, wij hoopten dat het daar beter is.'*

Aanwezige kennis over kansen en mogelijkheden over aanvragen van asiel

Bijna alle respondenten (n=13) beschikten voorafgaand aan de reis niet over informatie rondom het aanvragen van asiel. Dit was met name omdat zij zich niet voorbereid hadden op hun vertrek, vaak was dit een spontane beslissing. Een respondent geeft aan: *'Ik heb geen informatie gezocht over kansen of gebrek daaraan om asiel te krijgen. Dat was toen niet relevant, het belangrijkste was om Albanië heel-huids te verlaten. Ik heb me niet vooraf geïnformeerd, daar had ik geen tijd voor.'* Vier van hen waren ook niet van plan asiel aan te vragen in Europa. *'Ik wilde geen asiel aanvragen. Ik kwam hier voor mijn geliefde en ik wilde hier gewoon legaal werken en wonen.'* Toen zijn visum verliep werd hij opgepakt door de politie en kreeg drie opties: een boete betalen en terug naar Albanië, een maand in bewaring en dan terug naar Albanië, of een asielaanvraag indienen. De respondent heeft toen voor deze laatste optie gekozen. Een andere respondent had zich via anderen en via internet verdiept in het dagelijkse leven in verschillende landen in Europa, maar geen informatie ingewonnen over asielaanvragen. Een andere respondent had informatie gewonnen over de steun van Nederland aan de biseksuele gemeenschap, maar ook niet over het aanvragen van asiel.

Twee respondenten hadden zich voor vertrek wel geïnformeerd over de mogelijkheden rondom het aanvragen van asiel. *'Ik heb via coa.nl en andere websites informatie gezocht. Daar las ik dat je opnieuw asielaanvraag mag indienen als je met nieuwe feiten komen. Ik heb ook ander websites gezocht over hoe ik hier werk kon vinden. Maar ik werd van het kastje naar de muur gestuurd.'*

4.4 De reis

De meeste respondenten zijn via een legale route naar Europa gekomen¹⁸. Zij zijn via diverse routes in Nederland aangekomen, onder andere via Italië, Oostenrijk en Zwitserland. Ook zijn zij regelmatig via Duitsland gereisd. Zij hebben hierbij onder andere gebruik gemaakt van de boot (richting Italië), het vliegtuig of de bus. Eén respondent vertelt dat hij met de bus naar Italië is gegaan, vervolgens met de trein naar Frankrijk, met de bus naar Duitsland en met de trein naar België. Uiteindelijk is hij met de bus in Nederland aangekomen. Een andere respondent is met de bus van Tirana direct naar Hamburg vertrokken, vervolgens is hij met de FlixBus naar Eindhoven gereisd. Daar heeft hij zich gemeld bij het politiebureau, en is hij met de trein naar Ter Apel gekomen.

Omdat de meeste respondenten op een legale manier zijn gereisd, heeft de meerderheid van de respondenten (n=12) gebruik gemaakt van hun eigen paspoort. Eén respondent is op een illegale manier vertrokken, hij is de enige die gebruik heeft gemaakt van mensensmokkelaars: *'Ik heb mensen betaald om me te helpen.'*

Tien respondenten zijn samen met anderen gereisd, dit betrof voornamelijk hun familie (echtgenoot/echtgenote en kind(eren)). De overige vijf zijn alleen gereisd.

¹⁸ Albanezen kunnen vanaf 2010 zonder visum naar de Schengenzone van Europa reizen. Zij hebben hiervoor een biometrisch paspoort nodig.

4.5 Reden voor migratie naar Nederland

Redenen voor de keuze voor Nederland

De grote meerderheid van de respondenten heeft bij vertrek uit Albanië niet voor Nederland gekozen. Gedurende hun reis, en na eventueel verblijf in een ander land, heeft een deel van hen in verband met inhoudelijke redenen toch bewust voor Nederland gekozen (n=9). Eén respondent maakte de keuze voor Nederland omdat zijn geliefde hier woont, de ander dacht in Nederland (illegaal) werk te kunnen vinden. Een andere respondent heeft voor Nederland gekozen in verband met het politieke systeem. *'Andere landen noemen zich democratisch, maar zijn het niet. In Nederland heerst ook de democratie.'* De volgende respondent beargumenteert zijn keuze als volgt: *'Ik maakte de keuze voor Nederland omdat ik het idee had dat Nederland mijn zaak goed in behandeling zou nemen. Ik had meer vertrouwen in Nederland dan in andere landen.'* Een andere respondent heeft zijn keuze gebaseerd op verhalen over Nederland van de leider van zijn politieke partij in Albanië, deze heeft banden met Nederland. De leider had verteld dat men in Nederland zich houdt aan wetten en regels, en dat mensenrechten gerespecteerd worden. Voor een andere respondent speelde het respecteren van de mensenrechten ook een rol, bij hem ging het specifiek over het respecteren van de rechten voor homoseksuelen. Voor twee respondenten speelden bij de keuze voor Nederland de behoefte aan medische (en psychische) hulp mee. Eén van hen geeft aan dat zij eerder een kind verloren had, volgens haar door de slechte gezondheidszorg in Albanië. Nu zij opnieuw zwanger is, was zij opzoek naar betere medische hulp. Een andere respondent vertelt: *'In het AZC in Duitsland verloor mijn vrouw haar kind na zes maanden zwangerschap. Wij hebben daar toen geen goede medische en psychische begeleiding gehad. Vervolgens kregen we te horen dat we terug moesten naar Albanië. Om dat tegen te houden zijn wij naar Nederland gekomen. Op het AZC in Duitsland kenden we Albanezen die bekend waren met Nederland. Zij vertelden dat het voor ons geval beter zou zijn om naar Nederland te gaan.'*

Een kleiner deel van de respondenten (n=6) is uiteindelijk wel in Nederland aangekomen, maar heeft niet bewust voor het land gekozen. *'Ik wilde naar Europa. Niet naar een specifiek land. Ik vond eerst zwart werk in Duitsland. Toen kwam ik Albanezen tegen in Amsterdam, en die zeiden dat ik in Nederland asiel aan kon vragen.'* Een aantal respondenten heeft na een afwijzing in Duitsland ervoor gekozen om ook in Nederland een asielaanvraag in te dienen. Zij hebben toen voor Nederland gekozen omdat dit dichtbij Duitsland ligt, en zij niet de middelen hadden om verder te reizen. *'In Duitsland zat ik bij een azc bij de Nederlandse grens, met het kleine beetje geld wat we hadden konden we in Nederland komen. Als we meer geld hadden gehad waren we misschien naar een ander land gegaan.'* Een andere respondent in deze groep geeft aan dat hij voor Nederland heeft gekozen omdat hij in de meeste andere landen in Europa al is geweest en een aanvraag heeft ingediend.

Kennis van Nederland

Ongeveer de helft van de respondenten (n=8) had voorafgaand aan de reis nauwelijks beschikking over informatie over Nederland. De reden hiervoor is tweeledig. Deels heeft dit te maken met de korte termijn beslissing van de respondenten om te vertrekken, waardoor zij geen tijd hadden informatie over Nederland te verzamelen. Daarnaast blijkt uit de gesprekken dat de respondenten bij vertrek niet Nederland als eindbestemming in gedachten hadden, zij hadden dus ook geen reden om zich te verdiepen in Nederland. Een respondent geeft aan: *'Ik had een soort voorgevoel, had een idee 'ik ga gewoon naar Nederland'. Dat gaf me een warm gevoel, vertrouwen.'* Een andere respondent stelt: *'Ik wist alleen dat de zorg in het azc beter zou zijn. Verder was het nooit mijn bedoeling geweest om naar Nederland te komen. Dus ik had geen informatie opgezocht.'* Een andere respondent had onderweg van anderen gehoord dat de asielaanvraag in Nederland zorgvuldig behandeld zou worden. Eén respondent had positieve verhalen over de mensenrechten in Nederland gehoord. Een andere respondent is een grote aanhanger van het Nederlandse voetbal; hij heeft zijn zoon Wesley genoemd, naar Wesley Sneijder.

- Kennis over asielaanvragen

Een vergelijkbaar beeld komt naar voren wanneer gevraagd is naar de kennis over de wetten en regels rondom het aanvragen van asiel in Nederland. Bijna alle respondenten (n=12) beschikten voor aankomst

in Nederland niet over deze kennis. Een respondent geeft aan: *'Ik was vooral geïnteresseerd in informatie over legaal wonen en werken, niet over asiel aanvragen.'*

Eén respondent had zich voor aankomst in Nederland via internet (onder andere de website van het COA) geïnformeerd over de procedure van de asielaanvraag in dit land. Een andere respondent had onderweg in Frankrijk over de asielaanvraag in Nederland gehoord.

- Kennis over de kwaliteit van de opvang

De meerderheid van de respondenten (n=12) had daarnaast voor aankomst in Nederland geen kennis over de kwaliteit van opvang.

- Kennis over terugkeerprogramma's en het schrappen van terugkeerondersteuning

Evenmin hadden de respondenten (n=13) kennis over terugkeerprogramma's en het schrappen van terugkeerondersteuning¹⁹.

- Kennis over kans van slagen asielaanvraag

Negen respondenten beschikten voor aankomst ook niet over de informatie dat Nederland Albanië als een veilig land beschouwt. Deze informatie hoorden zij pas toen zij in Nederland waren. De meeste respondenten benoemen hierbij dat zij het niet eens zijn met het beeld over Albanië als een veilig land. Eén respondent reageert: *'Ik begrijp niet hoe ze een land als Albanië als veilig beschouwen. Wetende dat er dagelijks sprake is van moorden en veel criminaliteit. Albanië is alleen veilig voor diegene die deel uit maken van de macht, en voor de maffia. Ik begrijp niet waar de informatie vandaan komt dat het een veilig land is.'*

Er zijn daarnaast zes respondenten die wel op de hoogte waren dat Nederland Albanië als een veilig land beschouwt. Ook zij zijn het er niet mee eens dat Albanië als een veilig land wordt gezien. *'Alleen de mensen die de macht hebben zijn veilig, en de rest is arm en niet veilig.'*

Eén van hen reageert geagiteerd op deze vraag. Zijn frustratie is niet gericht op de interviewer, maar op de Nederlandse overheid. *'Ik word hier gek van en een beetje boos dat Albanië wordt beschouwd als veilig land. Elke dag vermoorden mensen elkaar. Ik heb de politie om bescherming gevraagd daar, maar die konden niks voor me doen. Albanië is niet veilig. Iedereen wil weg.'* Hij voegt daaraan toe: *'Er zijn veel vluchtelingen die Albanië verlaten en hierheen komen. Niemand doet dat voor zijn lol.'* Een andere respondent deelt deze mening: *'Veel mensen denken dat Albanezen het goed voor elkaar hebben, dat ze voor hun plezier naar het buitenland gaan en avonturen willen beleven. Dat is niet zo. Albanezen verlaten hun eigen land niet voor niets.'*

Een andere respondent geeft aan: *'Ik had het wel gehoord [dat Albanië als een veilig land wordt beschouwd] maar ik dacht: iedereen heeft zijn eigen verhaal, misschien heb ik geluk.'*

Twee respondenten waren op de hoogte van het feit dat hun aanvraag niet veel kans zou maken. *'De tijd tijdens de asielprocedure wilde ik gebruiken om werk te vinden. Ik wist dat het moeilijk zou zijn een legale status te krijgen. Ik wou dat ik wist hoe de procedure werkt om werk te krijgen. Dat zou mooi zijn.'* Voor een andere respondent was de enige reden voor haar komst een goede bevalling en een gezonde baby. Ook zij wist dat haar aanvraag waarschijnlijk afgewezen zou worden.

Asielaanvraag in andere landen

De meerderheid van de respondenten (n=10) heeft naast hun aanvraag in Nederland ook in een ander land asiel aangevraagd.

Het betrof in bijna alle gevallen een asielaanvraag in Duitsland. Eén respondent heeft samen met zijn familie een aanvraag ingediend in Duitsland. Een andere respondent geeft aan: *'Alle kleine beetje aan tijd in Europa zijn welkom. Ik wil zo lang mogelijk weg blijven van de gevaarlijke situatie in Albanië.'*

Eén respondent heeft in meerdere Europese landen een asielaanvraag ingediend: in Frankrijk, Duitsland, België, en Zweden. Deze zijn allen afgewezen.

¹⁹ De overige twee respondenten hebben deze vraag niet beantwoord.

4.6 De toekomst

Beslissing op aanvraag

De meerderheid van de respondenten (n=9) heeft een negatieve beslissing ontvangen op hun aanvraag in Nederland²⁰. Vier van hen zijn in beroep tegen de afwijzing en wachten momenteel op de uitslag hiervan.

Een respondent reageert als volgt op zijn afwijzing: *'Het is onbegrijpelijk. Albanië is geen veilig land, ik ben daar niet veilig.'* Een andere respondent geeft aan dat hij ontevreden is over het proces van de afhandeling: *'Ik had de indruk dat mijn verzoek niet zorgvuldig behandeld is, er is oppervlakkig naar gekeken en toen is het afgewezen.'* Een volgende respondent reageert gelaten op de afwijzing: *'We kunnen er weinig tegen doen.'*

Vijf respondenten geven aan dat zij van te voren geen verwachtingen hadden over de uitkomst van hun asielaanvraag. *'Daar was ik niet mee bezig toen ik vertrok, ik wilde gewoon weg. Ik had geen idee waar ik terecht zou komen.'* Twee respondenten hadden verwacht dat er in ieder geval serieus naar hun aanvraag gekeken zou worden. Twee andere respondenten wisten van te voren dat zij geen kans zouden maken. Eén van hen hoopte dat hij tijdens de asielprocedure werk zou vinden. De ander hoopte, tegen beter weten in, toch dat zijn aanvraag toegekend zou worden. Hij voegt hieraan toe: *'Ik voel me als een schreeuwer in de woestijn, met een oproep om hulp.'*

Twee respondent hebben eerder een aanvraag ingediend in Nederland, deze zijn beiden afgewezen. *'Ze hebben tegen mij gezegd dat ik geen kans maak op asiel, omdat ik uit een veilig land kom. Als ik mijn aanvraag in zou trekken zou ik voor twee jaar een inreisverbod krijgen. Als ik mijn aanvraag niet zou intrekken en deze wordt afgewezen zou ik voor vijf jaar een inreisverbod krijgen. En dat vind ik verschrikkelijk. Het was dom van mij om het voor de tweede keer te proberen.'* De respondent had van te voren informatie opgezocht op de website van het COA, maar kon daar niets vinden over een inreisverbod indien de aanvraag zou worden afgewezen.

Een andere respondent geeft aan dat hij had verwacht dat de aanvraag toegekend zou worden: *'Want wij vrezen voor ons leven in Albanië'*.

Vervolgstappen

Vijf respondenten zijn van plan terug te keren naar Albanië wanneer hun aanvraag is afgewezen. Voor één van hen is dat een bewuste keuze: *'Ik wou dat ik nooit gekomen was. Ik wil nu zo snel mogelijk terug.'* Anderen hebben het idee dat ze niet anders kunnen dan terugkeren als hun aanvraag is afgewezen. *'Als mij wordt gevraagd te vertrekken, zal ik dat doen. Dan zoek ik het verder zelf uit.'* Een andere respondent voegt daaraan toe: *'Als de aanvraag wordt afgewezen, moeten we terug. Dat betekent dat we in een soort oorlogssituatie terecht komen, dan is het vermoorden of vermoord worden. Maar ik zal me niet verzetten tegen de regels van dit land.'*

Een andere respondent geeft aan na terugkomst in Albanië, gelijk weer te willen vertrekken. *'Ik wil alles voorkomen om in Albanië te leven. Er is geen eten, geen geld voor medicatie, licht of huur.'*

Drie respondenten gaan in beroep tegen hun afwijzing: *'Als we daarna ook niet mogen blijven hebben we weinig keuze en gaan we terug.'* De respondent voegt daaraan toe: *'Dan zijn we overgeleverd aan god'.* Een andere respondent stelt: *'In Albanië was ik perspectiefloos, het water stond daar aan mijn lippen [respondent behoort tot biseksuele gemeenschap]. Ik ben bang dat als mijn beroep wordt afgewezen ik opnieuw in een vicieuze cirkel terecht kom, en dat ik geen andere mogelijkheid zie dan een einde te maken aan mijn leven.'*

Daarnaast zijn er twee respondenten die niet weten wat ze zullen doen wanneer hun aanvraag wordt afgewezen. *'Ik weet het niet. Eén ding weet ik wel: ik ga niet terug. Dat plezier gun ik mijn vijanden niet [de criminelen die hij als politie heeft achtervolgd en die nu contacten hebben met de overheid]. Ik weet dat ze mijn bloed kunnen drinken.'*

²⁰ De overige respondenten wachten nog op een beslissing op hun aanvraag.

Twee andere respondenten zijn ook niet van plan terug te gaan: *‘Kort gezegd, ik heb daar niemand en ben niet van plan om terug te gaan.’* Een volgende respondent geeft aan dat als hij terug zou gaan naar Albanië, hij als eerste op de dodenlijst staat van de familie waarmee hij in conflict is.

Ten slotte zijn er twee respondenten die aangeven clandestien in Nederland te willen verblijven. Eén van hen: *‘Ik ga zelf proberen of ik hier werk kan vinden. Vannacht was ik bijvoorbeeld in Amsterdam om werk te vinden.’* Verder stelt hij: *‘Er zijn genoeg landen in de wereld. Ik voel me vrij als een vogel. Grenzen houden mij niet tegen.’* De andere respondent geeft aan: *‘Ik leef liever hier op straat, dan in Albanië. In Albanië heb ik geen perspectief.’*

Terugkijkend

Wanneer we de respondenten vragen of zij met de kennis van nu dezelfde keuzes zouden maken, geven zij verschillende antwoorden. Twee respondenten geven aan niet te weten welke keuzes zij terugkijkend zouden maken.

Zes respondenten geven aan dat zij terugkijkend dezelfde keuzes zou maken: zij zouden zowel vertrokken zijn uit Albanië, als ook voor Nederland zouden kiezen. *‘Ik heb een hoge pet op van Nederland, van de opvang en het beleid. Ik heb respect voor de Nederlandse staat. En het belangrijkste: mijn verzoek is in behandeling genomen.’* Een andere respondent voegt hieraan toe: *‘Ik hou van het land en de mensen die hier wonen.’*

Vier andere respondent zouden ook vertrokken zijn uit Albanië, maar zouden terugkijkend niet weer voor Nederland kiezen. Eén van hen heeft geen voorkeur voor een alternatief bestemmingsland. *‘In mijn land heb ik alles, ik spreek de taal etc. Mijn land is het beste voor mijn toekomst. Maar vanwege de problemen die ik heb [bloedwraak] valt dat land weg. Dus ik zou altijd de keuze maken om te vertrekken. Welk land in Europa maakt me niet uit zolang ik kan werken.’* Een andere respondent stelt dat hij terugkijkend niet voor Nederland zou hebben gekozen omdat hij het idee heeft dat zijn aanvraag te snel en niet zorgvuldig is behandeld. *‘Met de kennis van nu had ik meer informatie opgevraagd over andere landen, ik zou niet naar Duitsland en naar Nederland zijn gegaan, want daar ben je kansloos.’*



Conclusie

5

5 Conclusie

In de voorliggende rapportage doen wij verslag van ons onderzoek naar de beweegredenen van asielzoekers uit veilige landen. Voor dit onderzoek hebben we met 45 asielzoekers gesproken; 15 Marokkanen, 15 Albanezen, en 15 Georgiërs. In dit conclusiehoofdstuk schetsen we eerst kort de Ausgangssituatie van deze respondenten: uit welke regio komen zij?; hadden zij werk in het land van herkomst?; en via welke route zijn zij naar Nederland gekomen? (paragraaf 5.1). Vervolgens beschrijven we de belangrijkste conclusies met betrekking tot hun beweegredenen voor vertrek, waarom ze (uiteindelijk) voor Nederland hebben gekozen, en wat hun toekomstplannen zijn als hun asielaanvraag wordt afgewezen (paragraaf 5.2). De belangrijkste bevindingen en conclusies worden weergegeven in een samenvattende tabel (zie bijlage).

5.1 Samenvatting Ausgangssituatie

Onder de Albanezen en Georgiërs die wij spraken, woonde de meerderheid voor vertrek in een (grote) stad van hun herkomstland. Bij de Marokkaanse respondenten hebben we niet gevraagd uit welk gebied zij kwamen, maar de indruk van de tolken was dat een deel uit het Rifgebergte kwam. De meeste respondenten, vooral onder de Georgiërs en Albanezen, hadden voor vertrek een betaalde baan. Marokkaanse respondenten waren in vergelijking tot de andere twee herkomstgroepen, vaker werkloos. Onder de respondenten met een baan was het salaris, vooral bij de Albanezen en Marokkanen, vaak niet voldoende om van te leven. Ten slotte is er sprake van grote diversiteit met betrekking tot functie, sector en opleidingsniveau.

Over het algemeen zijn de respondenten die wij hebben gesproken nog maar kort in Nederland, variërend tussen een aantal dagen tot maximaal drie maanden. De Marokkanen en Georgiërs zijn gemiddeld iets langer op reis geweest (tussen een aantal maanden tot anderhalf jaar) dan de Albanezen (tussen een aantal weken tot een jaar). Beide groepen kennen overigens uitschieters naar boven.

Logischerwijs is de route die respondenten genomen hebben afhankelijk van het herkomstland. De Albanezen en Georgiërs kwamen grotendeels op legale wijze naar West-Europa. Een aanzienlijk deel van de respondenten uit deze twee herkomstlanden ging met het vliegtuig naar Duitsland en reisde vervolgens, nadat hun asielaanvraag in Duitsland was afgewezen, door naar Nederland. De Marokkanen beschikten daarentegen veel minder vaak over een geldig reisdocument of identiteitsdocument. De meeste Marokkanen arriveerden via Libanon en Turkije in Griekenland, en vervolgden hun route met een tocht via Macedonië, Servië en Hongarije naar West-Europa. Anderen reisden via Spanje.

5.2 Belangrijkste conclusies

In het voorgaande zijn per doelgroep een aantal bevindingen beschreven; op basis daarvan volgen hieronder kort wat algemene conclusies.

Migratie vooral beïnvloed door vertrekmotieven

Uiteenlopende negatieve ervaringen in de landen van herkomst liggen voor de respondenten ten grondslag aan het vertrek naar Europa.

Een groot deel van de Marokkanen is vertrokken vanwege het gebrek aan economisch perspectief in hun herkomstland en omdat zij ontevreden zijn over de sociale en politieke situatie in Marokko. De Albanese respondenten noemen vooral vertrekmotieven op het gebied van de relationele sfeer, en dan voornamelijk ten aanzien van bloedwraakkwesties. In deze gevallen kon de politie hen onvoldoende bescherming bieden, waardoor zij zich genoodzaakt voelden te vertrekken.

Veel Georgische respondenten verwijzen naar de huidige interne politieke situatie als reden voor vertrek. Tot slot blijkt bij een minderheid van de bevraagde respondenten hun seksuele geaardheid een relevante motivatie voor vertrek.

Geen scherp beeld over bestemmingsland

De meeste migranten uit deze veilige landen hebben geen scherp beeld over hun feitelijke bestemming. Zij zijn meer bezig met hun vertrek uit de huidige situatie, dan met het bepalen van een uiteindelijke bestemming. Dit is met name het geval bij de Albanese respondenten; de meesten van hen zijn vertrokken zonder een specifiek land als eindbestemming in gedachten. De meeste Georgische asielzoekers hadden bij vertrek aanvankelijk besloten om naar Duitsland te gaan. Slechts enkelen, en dan voornamelijk Marokkaanse asielzoekers, hebben op voorhand Nederland als eindbestemming gekozen. Hun keuze voor Nederland is vooral gemaakt omdat zij hoopten dat dit land de beste kansen zou bieden op economisch en sociaal vlak.

Beeld over Nederland: incompleet en rooskleurig

Bij vertrek hebben de meeste respondenten nauwelijks kennis over Nederland. Gedurende de reis neemt deze kennis toe; op basis van deze kennis wordt uiteindelijk de keuze gemaakt om naar Nederland te komen. De wijze waarop deze informatie wordt verkregen (op een informele manier), impliceert dat deze meestal niet compleet of betrouwbaar is.

De verhalen die de respondenten onderweg van anderen horen, zijn met name gericht op:

- de goede kwaliteit van de opvang in Nederland (vooral Georgiërs en Albanezen),
- de zorgvuldige behandeling van de asiel aanvraag, en dat de migranten kans maken op een asielvergunning (vooral Georgiërs en Albanezen),
- het idee dat Nederlanders 'vriendelijk, humaan en tolerant' zouden zijn (vooral Marokkanen).

Kortom, er wordt hun een rooskleurig beeld geschetst. Maar de feitelijke informatie blijkt lang niet altijd volledig en juist.

Onwetendheid over kans van slagen asielaanvraag

De benaderde asielzoekers hebben over het algemeen weinig kennis over hun kansen op een legaal verblijf in Nederland. Zo wist de meerderheid van de Albanese en Georgische respondenten voor aankomst niet dat hun land als veilig land wordt beschouwd. Marokkaanse respondenten zijn overigens over het algemeen meer op de hoogte van de kans van slagen van hun asielaanvraag. Deze informatie is in de regel verkregen van andere migranten of via internet.

Onbegrip en frustratie over de asielbeslissing

In lijn met het voorgaande komt voor veel asielzoekers uit veilige landen de negatieve beslissing op hun aanvraag onverwachts. Dit betreft met name de Georgiërs en Albanezen. Zij waren op voorhand in de overtuiging dat hun herkomstland/hun persoonlijke situatie als onveilig zou worden beschouwd en dat hun aanvraag zou worden toegekend. De respondenten hebben daarnaast het idee dat hun aanvraag niet zorgvuldig is bekeken, omdat zij vinden dat de negatieve beslissing door de Nederlandse overheid in een kort tijdsbestek genomen. Zij benadrukken met klem dat hun herkomstland niet veilig is.

Dit geldt overigens niet voor de benaderde Marokkanen. Zij wisten van te voren dat hun land als veilig wordt beschouwd en zij hadden daarom ook verwacht dat hun aanvraag zou worden afgewezen. Desondanks hopen zij bij de gelukkige uitzonderingen te horen.

Terugkeer voor velen geen optie

Na de negatieve beslissing weten veel respondenten nog niet wat hun vervolgstappen zullen zijn. Vooral de Albanezen en Georgiërs benadrukken dat zij niet veilig zijn als ze terugkeren naar hun herkomstland. Een deel van deze respondenten is in beroep gegaan tegen het afwijzende besluit. Een ander deel reageert gelaten op de afwijzing en ziet geen andere optie dan alsnog terug te keren. Veel Marokkaanse respondenten geven aan dat, wanneer zij een afwijzing zouden ontvangen, zij niet weten wat ze gaan doen. Veel van hen willen in ieder geval niet terugkeren naar Marokko. In het geval van een afwijzing zullen zij bijvoorbeeld asiel aanvragen in een ander Europees land.

Overigens overweegt slechts een enkeling een voortgezet illegaal verblijf in Nederland.



Bijlage

Samenvattende tabel

B

Bijlage – Samenvattende tabel

In de onderstaande tabel²¹ wordt per onderdeel het algemene beeld omschreven. Vervolgens wordt ingegaan op de opvallende verschillen tussen de drie groepen respondenten.

	Algemeen beeld	Marokkanen	Georgiërs	Albanezen
Achtergrond gegevens	De overgrote meerderheid van de respondenten is man. De meesten zijn tussen de 20 en 30 jaar oud. De burgerlijke staat verschilt naar herkomstland. Er zijn grote verschillen naar opleidingsniveau.	De respondenten zijn allemaal man. De Marokkaanse respondenten behoren tot de jongste groep. Bijna allen zijn vrijgezel. Meer dan de helft is hoogopgeleid.	Er was slechts één vrouwelijke respondent. Er zijn uitschieters aanwezig boven de 30 jaar. Ongeveer de helft van deze groep is getrouwd. Meer dan de helft van de respondenten is hoogopgeleid.	Er zijn slechts drie vrouwelijke respondenten. Enkele respondenten zijn boven de 30 jaar. Ongeveer de helft van de respondenten is getrouwd. De meerderheid is laagopgeleid.
Uitgangssituatie	Er zijn verschillen naar herkomstlanden wat betreft herkomstgebied (stad of platteland) en duur van de reis. De respondenten zijn nog maar kort in Nederland (<3 maanden). De meerderheid had voor vertrek een baan.	Een deel van de respondenten komt uit het Rifgebergte. De meesten zijn een jaar tot anderhalf jaar geleden vertrokken. De meeste respondenten hadden een baan, maar konden daar niet altijd van rondkomen.	Bijna de helft van de respondenten woonde in de hoofdstad. Twee woonden in de regio Zuid-Ossetië. De meesten zijn variërend tussen een aantal maanden en 2,5 jaar geleden vertrokken. Enkele respondenten zijn hun baan verloren door een politiek conflict.	Bijna alle respondenten woonden in een grote stad. De meerderheid heeft hun herkomstland een paar weken tot een jaar geleden verlaten. De meeste respondenten hadden voor vertrek een baan, maar veel konden daar niet rondkomen van het inkomen.
De reis	Respondenten hebben gebruikgemaakt van verschillende routes en verschillende vervoersmiddelen: bus, trein, vliegtuig en boot. In hoeverre respondenten een geldig visum gebruiken, verschilt per herkomstgroep.	Velen zijn via Turkije en Griekenland gereisd. Zij hebben het grootste deel van de reis geen gebruikgemaakt van eigen identiteitspapieren, en hebben vaak hulp gehad van mensensmokkelaars.	Voor zowel Georgiërs als Albanezen: De meerderheid van de respondenten is met het vliegtuig in Duitsland aangekomen. De meesten hebben gebruikgemaakt van eigen identiteitspapieren, en hebben samen met familieleden gereisd.	
Motivatie voor migratie	Vertrekmotieven die in alle drie de groepen genoemd worden, zijn: een zoektocht naar een beter economisch perspectief; een familieconflict; een politiek conflict; en seksuele geaardheid. Het zwaartepunt verschilt per groep.	Deze respondenten voelen zich beperkt in hun land van herkomst en zijn ontevreden over de sociale en politieke situatie. Zij zijn op zoek naar meer vrijheid en meer mogelijkheden. Bovendien benoemen respondenten dat er weinig economisch perspectief is.	De meerderheid is vertrokken omdat hun leven in gevaar was, met name in verband met interne politieke en sociale spanningen die persoonlijke gevolgen hadden. Zij voelden zich onveilig en ontvingen onvoldoende bescherming van de politie.	Een groot deel is vertrokken omdat zij vreesden voor hun leven, vooral in verband met bloedwraakkwesies. Ook zij voelden zich onvoldoende beschermd door de politie.

²¹ Door het geringe aantal interviews (15 per herkomstgroep) en de methode van selectie (op basis van COA-bezetting en vrijwillige deelname) kunnen we niet nagaan in hoeverre de resultaten representatief zijn voor de gehele populatie asielzoekers uit Marokko, Georgië en Albanië. Wel geven de antwoorden volgens ons een goede indicatie van hun beweegredenen en keuzes.

	Algemeen beeld	Marokkanen	Georgiërs	Albanezen
Keuze voor Nederland	Slechts weinig respondenten hadden bij vertrek Nederland als doelbestemming gekozen. Tijdens de reis ontstaan er meer pull-factoren voor Nederland. Door gesprekken met landgenoten (tijdens de reis) ontstaat een positief beeld van Nederland ten aanzien van asielmogelijkheden en tolerantie. De verwachting over de kansen op asiel verschilt sterk per herkomstgroep.	Slechts enkele Marokkanen hebben op voorhand voor Nederland gekozen. De keuze voor Nederland is gebaseerd op de Nederlandse cultuur en individuele ontplooiingsmogelijkheden en op de aanwezigheid van een grote Marokkaanse gemeenschap. De meesten waren zich ervan bewust dat hun asielaanvraag weinig kans zou maken.	Voor zowel Georgiërs als Albanezen: Respondenten zijn min of meer toevallig in Nederland aangekomen. De beslissing om naar Nederland te komen is gebaseerd op verhalen van landgenoten. Hen is verteld dat hun asielaanvraag zorgvuldig behandeld zou worden en dat de kwaliteit van de opvang goed is (beter dan in Duitsland). Ook speelt voor deze groep mee dat Nederland dichtbij Duitsland ligt (velen hebben asiel in Duitsland aangevraagd). De meerderheid wist voor aankomst in Nederland niet dat hun herkomstland als veilig wordt beschouwd.	
Toekomstperspectief	De meerderheid van de respondenten zegt niet te weten wat de vervolgstappen zijn als de asielaanvraag, of het beroep tegen de initiële negatieve beslissing, wordt afgewezen.	De meerderheid heeft nog geen beslissing op de asielaanvraag ontvangen. Een deel is hoopvol over de uitslag, en een deel verwacht dat de aanvraag wordt afgewezen. Geen van de respondenten is van plan na een afwijzing terug naar Marokko te gaan. Liever vragen ze nogmaals in een ander land asiel aan. Zij hebben naar eigen zeggen niets te verliezen.	Voor zowel Georgiërs als Albanezen: de meerderheid heeft een negatieve beslissing ontvangen op de asielaanvraag, terwijl zij toekenning hadden verwacht. De respondenten reageren met onbegrip en frustratie op de afwijzing. Ze hebben het idee dat hun aanvraag niet zorgvuldig is behandeld. Velen van hen benadrukken dat zij niet veilig zijn in hun land van herkomst en zijn tegen de afwijzing in beroep gegaan. Uitgeprocedeerde respondenten zeggen terug te gaan naar het land van herkomst. Een andere optie zien ze niet.	



REGIOPLAN
BELEIDSONDERZOEK

Regioplan
Jollemanhof 18
1019 GW Amsterdam
T +31(0)20 531 53 15
www.regioplan.nl